

STALINGRADIN TAISTELUT

Surmattu yli 46.000 saksalaista, otettu vankeja 51.000

Neuvostoliiton tiedotustoimisto ilmoitti 25. 11:

Marraskuun 25 päivänä meidän joukkomme, murtaen vihollisen vastarintaa Stalingradinseudulla, jatkoivat hyökkäystään entisillä suunnilla. Rintaman luoteislohkolla meidän joukkomme valtasivat Ritschkovskin, Novomaksimovskin, Staromaksimovskin rautatieasemat sekä asutuskeskukset Malonabatovski, Birjutschkov, Rodionov, Bolshaja Donshinka ja Malaja Donshinka.

Bolshaja Donshinkan ja Malaja Donshinkan asutuskeskustenseudulla on tuhottu aikaisemmin saaretut vihollisen 22. hyökkäysvaunudivisioonan joukko-osastot.

Marraskuun 25 päivän iltaan mennessä sotavankien lukumäärä lisääntyi 15 tuhannella miehellä. Kaikkiaan on marraskuun 19 ja 25 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa otettu van-

„SUUROTTELU“, JOSTA TULI „JOTAKIN“

Tämän vuoden maaliskuun 23 päivänä kirjoitti Turusta eräs Inga sotamies Niilo Viljaselle, 9 Kpk 5835:

„Aika... lähestyy sitä teidän suurotteluanne. Saa sitten nähdä mitä siitä tulee, kun se Suur-Suomi tehdään nyt sitten tänä keväänä, mikäli heidän puheensa pitävät paikkansa. Kyllä sen arvaa, että siitä jotakin keväällä taas tulee“.

Aivan niin, „jotakin“ siitä tuli, siitä suuriäänisesti mainostetusta Mannerheimin kevät-hyökkäyksestä nimittäin. Johanne silloin sanoimme, että siitä tulee pannukakku. Nyt me sanomme, että ei tosiaankaan ole kaukana se suurottelu, jossa koko „Suur-Suomi“-vuuhotuksesta lopullisesti tehdään „jotakin“. Onnen poika se, joka osaa vetää mekkonsa pois siitä pyykistä ja painuu Suomen rajoille ennen tuota suurottelua.

Meksikko muodostaa

250-tuhantisen maihinnousuarmeijan

Tietotoimisto United Press ilmoittaa, että Meksikko muodostaa 250-tuhantista maihinnousuarmeijaa, joka tulee osallistumaan sotatoimiin akselivaltoja vastaan Meksikon ulkopuolella.

joitakin hupsuja uskomaan, että vieläkin „kannattaa tehdä uhrauksia“ herrojen saaliinhimon tyydyttämiseksi, niin antakoot samalla heille viimeiset herran sakramentit, sillä nuo miehet ovat kuolemaan tuomittuja miehiä.

Asianlaita on nimittäin siten, että valistusupseeri Salminen, luettellessaan kaikenlaisia mahdollisuuksia, on hajamielisyydessään unohtanut ainoan täysin mahdollisen mahdollisuuden: sen, että Punainen armeija on tekevä nuuskaa ja tuomaskuonaa kaikista Karjalan rikkauksien tavoittelijoista, elleivät he tule ajoissa järkiinsä ja poistu neuvostomaasta.

Vanha sotamies

giksi 51 tuhatta vihollisen sotamiestä ja upseeria. Meidän joukkomme ovat marraskuun 19 ja 25 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa ottaneet 1.300 erilaista tykkiä, 5.618 autoa sekä 52 ampumatarvike-, sotakalusto- ja elintarvikevarastoa.

Marraskuun 25 päivänä vihollinen menetti kaatuneina lähes 6.000 sotamiestä ja upseeria.

On tunnettu asia, että Neuvosto-Karjalassa on runsaasti luonnonrikkauksia, mutta noiden rikkauksien olemassaolo ei ollenkaan merkitse sitä, että niiden olisi jouduttava Suomen tukki-kapitalistien ja raharuhtinaiden taskuun. Neuvosto-Karjalan kansa on pitänyt ja tulee edelleenkin pitämään huolen maansa rikkauksien käytöstä.

Parisataa tuhatta Suomen armeijan sotilasta on noita rikkauksia herroille tavoitellessaan jo päässyt hengestään ehtimättä edes saada tukki-kapitalistien ja suojeluskuntalaisten asioilla juokseville sielunpaimeniltaan viimeistä herranehtoilista ja synninpäästöä.

Sen vuoksi mekin puolestamme annamme pastoreille hyvän neuvon. Kun he ovat saaneet

VALISTUSUPSEERI...

(jatkoa 3. siv.)

runsaiden koskivoimien esiintyminen... Myöskään ei sovi unohtaa niitä suuria mahdollisuuksia, joita Vienen meri tarjoaa kalastukselle. Kysymyksessä on siis luonnonriikkaan alueen liittäminen Suomeen. Ja sen vuoksi kannattaa tehdä uhrauksia...

Rykmentin valistusupseeri
luutnantti M. SALMINEN.

Selvää kieltä! Kyllähän herrojen kannattaa tehdä uhrauksia uusien rikkauksien saavuttamiseksi, kun uhreina eivät ole herrot itse, vaan kansanmiehet. Mutta kannattaako sotamiesten uhrautua, siinä kysymys, jota kannattaa vakavasti harkita.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Tiistaina
Joulukuun 1 p:nä

NEUVOSTOJOUKKOJEN VOITTOISA HYÖKKÄYS STALINGRADIN SUUNNALLA JATKUU

OTAONNI ON KÄÄNTYNYP

Suomen sotapropaganda on otanut itselleen ylivoimaisen uran. Se koettaa tehdä olemattomaksi sen masentavan vaikutuksen, jonka viimeaikaiset sotapahtumat — saksalaisten suuri alkäsauna Stalingradin luona ja jamaaikaiset saksalais-italialaisten joukkojen musertavat tappiot Pohjois-Afrikassa — ovat tehneet Suomessa, kuten koko Hitlerin leirissä.

Kansa huomaa ja tuntee, että otaonni on kääntynyt. Sodan käynnissä on tapahtunut jyrkkä käänne Neuvostoliiton ja sen liittolaisten eduksi. Kansa aavis-
taa Mannerheimin „Suur-Suomi“-seikkailun surkean lopun lähestyvän. Mutta „Uusi Suomi“ ja sen perässä muut hitleriläiset propagandalehdet koettavat näy-
tellä edelleenkin levollista naamaa.

Ylltsevuotavan, mutta ennen-
kaisen voitonriemunsa huumaa-
mina nuo lehdet vielä muutama
viikko sitten kehoittivat lukijoi-
aan suuntaamaan katseensa
Stalingradiin, jonka kukistumi-
nen sanottiin olevan muutaman
päivän, jopa vain muutaman tun-
nin kysymys. Stalingradin
kukistumisen uhoiltiin merkitse-
vän kauan ja hartaasti kaivattua
Neuvostoliiton lopullista romah-
kusta ja sodan onnellista päätty-
mistä Suomenkin osalta.

Nyt, kun asiat ovat saaneet
saksalaisille hyvin nolon kään-
teen Stalingradissa samoin kuin
Pohjois-Afrikassakin, kielletään
suomalaisia „vilkuilemasta ympä-
rilleen“ ja tulkutetaan, että se
näitä muualla tapahtuu, ei vaiku-

(Jatkuu 2. siv.)

Marraskuun 26 päivänä meidän joukkomme Stalingradinseudulla, murtaen vihollisen vastarintaa, jatkoivat hyökkäystään entisiin suuntiin. Rintaman luoteislohkolla meidän joukkomme valtasivat asutuskeskukset Krasnoje Selon ja Generalovin. Donin mutkassa meidän joukkomme valtasivat asutuskeskukset Kalatshkinin, Perepolnyn, Verhni ja Nizhni Gerasimovin sekä Verhni Akatovin, työntäen tällä lohkolla vihollisen joukko-osastojen rippeet Donin itärannalle. Stalingradista lounaaseen meidän joukkomme valtasivat asutuskeskukset Jagodyn, Skljarovin, Ljapitshevin, Nizhne-Kumskin, Gromoslavkan, Generalovskin ja Darganovin.

Stalingradin eteläpuolella on menestyksellä torjuttu vihollisen kahden jalkaväkidivisioonan vastahyökkäykset, niiden yrittäessä murtautua lounaaseen. Vihollinen kärsi suuria menetyksiä.

Marraskuun 26 päivän iltaan mennessä vankien lukumäärä lisääntyi 12 tuhannella miehellä. Marraskuun 19 ja 26 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa meidän joukkomme ovat ottaneet vangiksi yhteensä 63.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Ulkomaalaisten lehtien lausuntoja
Punaisen armeijan hyökkäyksestä
Stalingradin suunnalla

— Sanomalehti „Svenska Dagbladet“ kirjoittaa, että venäläisten hyökkäys Stalingradin luona on todellinen yllätys. Lehti korostaa, että saksalaiset joukot Stalingradin edustalla ovat tosiasiallisesti miltei kokonaan saaretut ja niitä uhkaa vakava vaara.

— Turkin lehdet ja radio kiinnittävät suurta huomiota neuvostojoukkojen hyökkäykseen. Ankaraan radioaseman radioselostaja lausui, että viikko alkoi tapahtumalla, johon kiintyi koko maailman huomio. Puhe on venäläis-

ten antamasta ankarasta iskusta saksalaisille joukoille Stalingradin luona. Tuo isku on jo tuottanut tuntuja tuloksia.

— Englantilainen lehti „Times“ kirjoittaa, että hyökkäys on tehnyt liittolaisiin mitä syvimmän vaikutuksen, sillä se on todistus venäläisten ehtymättömistä voimista.

Sanomalehti „News Chronicle“ kirjoittaa: „Nyt Venäjä on Saksalle vaarallisempi vihollinen kuin hetkellä, jolloin Saksa hyökkäsi Venäjän kimppuun“.

Saksan armeijan johdon valheellisia tiedonantoja taisteluista Stalingradin seudulla

Saksan armeijan johto salasi ensi päivinä sotilailtaan ja Saksan väestöltä sen, että neuvostojoukot ovat murtaneet saksalaisten puolustuslinjan ja että saksalaiset joukot ovat kärsineet Stalingradin seudulla suunnattomia menetyksiä. Kun tämän tosiasian salaaminen kävi mahdottomaksi, hitleriläiset vallanpitäjät myönsivät varovasti, miltei kuiskaten, puolustuslinjansa murtumisen, mutta yhä vieläkin salaavat omia menetyksiään. Sen sijaan hitleriläinen sodanjohto ryhtyi innokkaasti kertomaan arabialaisia kaskuja neuvostojoukkojen menetyksistä ja levittelemään kaikenlaisia keksittyjä juttuja.

Niinpä saksalaiset ovat eräissä tiedonannossaan ilmoittaneet, että he murskasivat kahdessa päivässä kymmenen Punaisen armeijan hyökkäysvaunuprikaatia ja jalkaväkidivisioonaa. Tässä tiedonannossaan saksalaiset mainitsevat seuraavat muka murskattujen neuvostodivisioonien ja prikaatien numerot: 463., 333., 321. ja 302. jalkaväkidivisioonat, 121. hyökkäysvaunudivisioonan, 155., 163. ja 235. hyökkäysvaunuprikaatit sekä 5. ja 6. ratsuväkidivisioonat. Tämä Saksan armeijan johdon tiedonanto on silkkaa valhetta, sillä eräitä saksalaisten tiedonannossa mainittuja divisiooneja (esimerkiksi 463. jalkaväki- ja 121. hyökkäysvaunudivisioonaa sekä eräitä muita) ei Punaisessa armeijassa yleensä ole eikä ole ollut, toiset divisioonat ja prikaatit eivät kuulu eivätkä ole kuuluneet Stalingradin

KOSKA PÄÄSTÄÄN „AKAN“ LUOKSE

Sotamies Paavo Honkaranta sai keuhkotaukua ennen kaatumistaan Karin Kosken Turusta lähettämän toivorikkaan kirjeen, jossa sanottiin:

„Täällä sanovat kaikki sodasta, että se kestää noin kaksi kuukautta sen suurlynnäköön jälkeen. Niin, että kyllä se varmaan syksyllä loppuu. Ja sinä pääset „akan“ luokse.“

Sotamies Paavo Honkaranta

seudulla hyökkääviin joukkoihin. Ja niitä divisiooneja ja prikaateja, jotka kuuluvat hyökkääviin joukkoihin, ei ole suinkaan murskattu, vaan ne jatkavat hyökkäystä menestyksellä. Tämä on yksi Saksan armeijan johdon petkutuskonsteista.

Toinen hitleriläisten peliveijarien konsti on se, että he ovat yhtäkkiä alkaneet kymmenissä radiolähetyksissään puhua „Saksan armeijan uudesta ja tavattoman tehokkaasta aseistuksesta“.

Mikä on tämä uusi aseistus? Se on muka uusi liekinheitintankki, joka heittää liekin viisikerroksisen talon yli, ja sähkökonekivääri, joka ampuu 3.000 laukausta minuutissa. Todellisuudessa ei saksalaisilla ole mitään uutta liekinheitintankkia, vaan on liekinheitintankkeja, joita he käyttivät jo sodan ensi päivinä. Saksalaisilla ei ole myöskään sähkökonekivääriä, joka ampuisi 3.000 laukausta minuutissa.

Mitä varten sitten noita ihmejuttuja kerrotaan? Tietysti hitleriläiset tekevät sitä voidakseen häikäilemättömällä valheellaan estää mitä raskaimpaan asemaan joutuneiden saksalaisten joukkojen lopullisen rappeutumisen ja pakottaakseen ne keinolla millä hyvänsä taistelemaan. Hitleriläiset tarvitsevat tätä valhetta myöskin sitä varten, että voisivat jotenkin rauhoittaa saksalaisia selustassa.

Mutta arabialaisilla saduilla ei pitkälle päästä! Totuutta on mahdoton salata, se tulee esille! Neuvostoliiton Tiedotustoimisto.

ei päässyt „akan“ luokse, vaikka syksy on tullut ja oikeastaan jo mennytkin. Se Suomen armeijan suurlynnäkö, jonka jälkeen Karin Koski odotti sotamies Paavo Honkaranta kotiin palaavaksi, jäi ja pysyy tapahtumatta. Hitlerin ja hänen liittolaistensa suurlynnäköiden aika on nyt oltu ja mennyt. Ne ovat nyt valan toiset armeijat, jotka tästä lähtien tekevät suurlynnäköitä.

SOTAONNI...

(Jatkoa 1. siv.)

ta mitään Suomen kohtaloon, kun Suomi muka käy „omaa soitaansa“.

Tuolla tavalla ne kiemurtelevat nuo hitleriläiset ammattivahteelijat, joilla suu on aina säkkiä myöten. Ainoastaan kaistapäisellä „Ajan Suunnalla“ on siuaa nykyin, Saksan kohtalonhetken lähestyessä myöntää, että „meidän (t.s. Suur-Suomi-seikkailijain) kohtalo on lopullisesti sidottu Saksan kohtaloon“ ja että „jos Saksa sortuu, niin se merkitsee myöskin Suomen tappiota“.

Mikä on totta, se on totta, vaikkapa totuus pulpahtaisi ilmoille sellaisestakin hitleriläisestä likaviemäristä kuin „Ajan Suunta“ on.

Saksan tappio on nyt varma. Mitä pikemmin suomalaisten sotamiesten onnistuu hypätä pois Hitlerin hukkuvasta laivasta, sen parempi heille itselleen ja Suomen kansalle.

„Ensi talvi on julma“

Kepa Niskanen kirjoittaa Savonlinnasta rintamalle:

„Ensi talvi on teille julma, pojat!“

Niin, kyllä se on oleva julma.

Kaikkein julminta on tilanteen toivottomuus, tietoisuus siitä, että kaikki lukemattomat tähän astiset ja edessä olevat uhrin ovat olleet ja tulevat olemaan hukkaan menneitä. Viime talvena jotkut Suomen armeijan sotamiehistä ja upseereista saattoivat vielä lohdutella itseään sellaisilla tuulertuvilla, että sota loppuu Hitlerin ja hänen vasallensa voittoon, että ehkä jo keuhkollaan saavutetaan ne paljon puhutut „turvalliset“ rajat ja sota loppuu Suomen kohdalla j.n.e.

Viimeaikaiset suuret tapahtumat, Neuvostoliiton ja sen liittolaisten suuret voitot Stalingradin luona ja Afrikassa lyövät nyt pirstaleiksi viimeisetkin tuonlaatuiset turhat toiveet ja haihattelut. Sota ei loppu Suomen kohdalla ennenkuin viimeinenkin Suomen armeijan sotamies lähtee pois Neuvosto-Karjalasta tai laskee aseensa.

Saksalaiset varkaat kunnostautuvat Kemijärvelläkin

Liittolaiset ryöstivät Koivuniemen kaupan ja lähettivät varastamansa tavaran Saksaan

Puna-armeijan vangiksi joutuva Kemijärven Kuljetusosastolla ollut OLAVI HERMAN JUNTILA kertoo:

„Elokuun loppupuolella saksalaiset sotamiehet tunkeutuivat akkun kautta Kemijärvellä sijaitsevaan Koivuniemen kauppaan ja tyhjensivät sen tavarista. Saksalaiset varastivat kaupasta ketunnahkakaukukset, poronnahkat, naisten kossut, käsineet, matkalaukut y.m. mitä käsiinsä saivat. Varastamansa tavaran he pakkasivat matkalaukkuihin ja lähettivät ne Saksaan.“

Vaikka poliisit ja upseeristo olivat tietoisia tuosta varkaustapauksesta, eivät he saattaneet varkaita edesvastuuseen. Osan varastamisesta tavaroista saksalaiset käyttivät kemijärvelläisten naisten viekottelemiseen. Kemijärvellä onkin suuri määrä naisia raskaina saksalaisista.“

Näin kertoo autonkuljettaja Olavi Junttila saksammiin huliimisesta Kemijärvellä. Mutta maanpa tyylin nuo Mannerheimin, Ryttin ja Waldenin rakentamat liittolaiset varastelevat, roistävät ja porsastelevat muillakin miehittämällään Suomen maakunnilla. „Uusi Suomi“, Helsingin Sanomat, „Ajan Suunta“ y.m. Hitlerin äänenkantajat eivät tietysti kerro näiseläpauksista mitään, ja Suomen omat painavat villasella saksalaisten ystäviensä huligaanisuudet.

Saksammiit varastavat ja ryöstävät ammatikseen. Sitä varten he ovat lähteneetkin kotimaastaan. Kun heille on pantu tukkoon Neuvostoliitossa, varastavat ja ryöstävät he „liittolaisiaan“. Saksammi varastaa, ryöstää ja raiskaa kaikkialla siellä, missä on annetaan rankaisematta tehdä. Saksammiille voidaan antaa ihmistöpoja vain lyöä sitä kuin vierasta sikaa.

Kenttä- ja korsulauluja

Vaikka tyhmempi sitä ei huomaa

Niin usein ja keljusti petetty on tätä kansaa jumalan luomaa. Ja Hitlerin sotaankin vedetty on se niin, ettei tyhmempi huomaa.

Ei järkeä kaikilla lie, vaik' on pää, sitä tyhmempi tosin ei huomaa. Tästä koituva hyöty se herroille jää, vaan ei tyhmempi sitäkään huomaa.

Sodan sanottiin loppuvan lyhyeen niin, ettei sitä ollenkaan huomaa, ja tultavan rajoihin „turvallisiin“ (joita tosin ei viisaskaan huomaa).

Nyt kuudestaista jo on sotakuu, vaikka tyhmempi sitä ei huomaa, ja viimeinen toivokin luhistuu, vaan ei tyhmempi sitäkään huomaa.

Täällä „silmien välillä“ kuulankin saa, niin ettei tyhmempi huomaa. Kotipuolessa saksammiit huseeraa, sitä tyhmä ei tietysti huomaa!

Niin monasti huulesta vedetty on tätä kansaa jumalan luomaa! Sitä narrattu, kuolemaan ajettu on, luulis, että sen hullukin huomaa.

Vanhan sotamiehen laulukokoelmasta.

KESKI- JA ETELÄ-AMERIKASSA MUODOSTETAAN MAIHINNOUSUARMEIJOJA

Tietotoimisto United Press ilmoittaa, että Meksikko muodostaa 250-tuhantista mai-

hinnousarmeijaa, joka tulee osallistumaan sotatoimiin akselivaltoja vastaan Meksikon ulkopuolella.

Associated Pressin kirjeenvaihtaja ilmoittaa Havannasta, että siellä on julkaistu erikoistiedonanto, jossa sanotaan, että 50.000 kubalaista on vapaaehtoisesti liittynyt hallituksen muodostamaan maihinnoisuusarmeijaan.

Brasilian ulkoministeri Arana on jo heinäkuussa tehnyt ilmoituksen, että jos tarvitaan, on Brasilia valmis lähettämään sotilaallisen retkikunnan rajojen ulkopuolelle.

Hitlerin yritys kaapata Ranskan sotalaivasto on mennyt myllyyn

Ranskalaiset merimiehet hukuttaneet laivaston Toulonin satamassa

TUKHOLMA, marraskuun 27 päivänä. Havas-Ofin tietotoimisto ilmoittaa virallisesti, että kello 4 aamulla marraskuun 27 päivänä saksalaiset sotajoukot astuivat Touloniin. Kun saksalaiset hyökkäysvaunut lähestyivät arsenaalia, niin ranskalainen amiraali Laborde antoi laivojen miehistölle käskyn hukuttaa laivat, ja käsky pantiin viipymättä täytäntöön. Kello kymmenen aikaan aamulla veden pinnalla ei ollut enää yhtään ranskalaista laivaa.

Kuten tunnettua, Hitler sitoutui Lavalin kanssa solmimassaan erikoissopimuksessa jättämään Toulonin miehittämättä, ja lupasi eroittaa sen „erikoisalueeksi“. Nyt on käynyt selville, että hitleriläiset turvautuivat tuohon temppuun sen vuoksi, että he eivät kyenneet kaappaamaan Ranskan laivastoa heti Ranskan etelärannikon miehittämisen jälkeen. He päättivät Lavalin kanssa tekemällään kaupalla heikentää ranskalaisten merimiesten valppautta ja voittaa aikaa lai-

vaston kaappauksen valmisteluun.

Tänne saapuneiden tietojen mukaan on hitleriläisten valapatoisuus, heidän rikkoessaan sopimuksen ja tunkeutuessaan Touloniin, herättänyt suurta suuttumusta Toulonin väestön, varuskunnan joukko-osastojen ja laivojen miehistön keskuudessa.

Berlinissä julkaistussa virallisessa tiedonannossa myönnetään, että saksalaiset joukot kohtasivat Touloniin astuessaan vastarintaa väestön, sotaväen ja merimiesten taholta.

Toulonissa olleen Ranskan laivaston kokoonpano

LONTOO, marraskuun 27 päivänä. Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että Toulonissa olleeseen Ranskan laivastoon

kuului 3 linjalaivaa, 4 raskasta ja 3 kevyttä risteilijää, 1 lentokoneiden emälaiva, 25 hävittäjäalusta, 26 sukellusvenettä ja muita aluksia.

KRONIKKAA

Pohjois-Afrikan sotatapahtumista

Lokakuun 23 päivänä Egyptissä olleet englantilaiset sotajoukot siirtyivät hyökkäykseen saksalaisia ja italialaisia sotajoukkoja vastaan.

Marraskuun 5 päivänä huomattava italialaisten sotajoukkojen ryhmittymä Länsiaavikolla joutui saarroksiin.

Marraskuun 7 päivänä englantilaiset tunkivat Rommelin armeijan Libyan rajalle.

Marraskuun 7 päivänä amerikkalaiset joukot nousivat maahan Ranskan Pohjois-Afrikassa ja miehittivät Algerin.

Marraskuun 9 päivänä amerikkalaiset miehittivät Casablancan ja Oranin.

Marraskuun 10 päivänä Vichyn hallituksen sotajoukkojen ylipäällikkö Pohjois-Afrikassa amiraali Darlan siirtyi amerikkalaisten puolelle.

Marraskuun 10 päivänä englantilaiset ottivat vangiksi 6 italialaista divisioonaa esikuntineen.

Marraskuun 11 päivänä amiraali Darlan antoi ranskalaisille sotajoukoille päiväkäskyn vastarinnan lopettamisesta. Amerikkalaiset miehittivät Pohjois-Afrikan laajat alueet Casablancasta Bougie'hin saakka.

Marraskuun 12 päivänä englantilaiset valtasivat Tobrukin ja Bardian.

Marraskuun 13 päivänä liittolaisten yhdistyneet sotajoukot murtautuivat Tunisin alueelle.

Marraskuun 17 päivänä ilmoitettiin virallisesti, että italialaiset ja saksalaiset olivat menettäneet Egyptin rintaman taisteluissa 75.000 miestä.

Marraskuun 20 päivänä englantilaiset miehittivät Bengasin.

Marraskuun 21 päivänä liittolaisten maiden sotajoukot aloittivat taistelut Tunisin ja Bizertan valtaamisesta.

SOTILAAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Perjantaina
joulukuun 4 pñä

ALAS RYDIN, MANNERHEIMIN, WALDENIN JA RANGELLIN HALLITUSKOPLA, JOKA ON KAVALTANUT SUOMEN RIIPPUMATTOMUUDEN SAKSAN FASCISTEILLE!

ITSENÄISYYDEN RIVIKUVA

Joulukuun 6 pñä vietetään Suomessa n.s. itsenäisyyspäivää. Korkeimmat virkaherrat tulevat etenkin tapansa mukaan taaskin iättämään komeita juhlapuheita.

Ei ole vaikea arvata, mitä noissa puheissa tullaan sanomaan ja mikä niissä tietien taiten jätetään sanomatta. Niiden oleellista sisältönä tulee olemaan sapeas ja hillitön Neuvostoliiton turjaaminen hitleriläiseen malliin. Niissä tullaan entiseen tyyliin ennosti valehtelemaan, että Neuvostoliitto on muka uhanut ja uhkaa Suomen riippumattomuutta ja että Suomi muka käy omaa sotaansa riippumattomuutensa turvaamiseksi.

Valhe tulee sanotuksi, mutta totuus jää sanomatta.

Rydit, Rangellit y.m. juhlapuheina esiintyvät virkanyrkit tulevat sivuuttamaan vaikenemalla sen historiallisen totuuden, että 15 vuotta sitten Suomi sai itsenäisyytensä Venäjän suurelta vallankumoukselta, Venäjän kansalta, bolshevikkien kädestä lahjaksi, miekalla iskemättä, laulusta ampumatta. Nuo herrat tulevat kiertämään ja kaartamaan kuin kissa kuumaa puuroa totuutta, että he itse, Suo-

„ITSENÄINEN“ PRESIDENTTI

RYTI: „Minulla ei ole valinnan varaa“.

men nykyiset hallitusherrat, ovat kavaltaneet Suomen riippumattomuuden Saksan fascisteille, tehneet Suomesta Saksan alusmaan, valmistaneet Suomen kansalle aito hitleriläisen helvetin, tapattaneet ja silvottaneet

yli 200.000 Suomen miestä Hitlerin tykinruokana.

Tämänkinvuotinen „itsenäisyyspäivä“ on muodostuva karkeaksi ja rivoksi ilveilyksi saks-

(Jatkuu 2. siv.)

SUOMALAISEN ÄIDIN VASTAUS Rydin ja Rangellin itsenäisyyspäivä- puheisiin

Muuan suomalainen äiti, harras uskovainen, pikuvirkailijan vaimo Humppilasta (emme halua mainita hänen nimeään, ettei hän joutuisi ohranan ja suojeluskuntakihojen vainottavaksi) kirjoitti rintamalle jääkärinä taistelleelle pojalleen viime vuoden joulukuun 6 päivän iltana, siis heti sen jälkeen, jolloin Ryti ja Rangell itsenäisyyspäiväpuheissaan väittivät koko Suomen kansan yksimielisesti kannattavan heidän rosvosotaansa.

„Minun ajatukseni on vähän kapinapäällä sodan suhteen.

Kyllä se nyt jo olisi korkea aika laata. Mutta herroilla on aina vaan se yksimielisyyden taistelu huulilla, vaikka ei enää kukaan haluaisi sotia.

Kyllä minä silloin kuuntelin radiota kun se jääkärien haastattelu oli, mutta ei siihen mikrofooniin tunnu pääsevän kuin valitut tervehdysten lähettäjät.

Jospa sinäkin saisit olla oman synnyinmaasi kamaralla, mutta kun täytyy taistella vieraalla maaperällä.

Tuntuu niin pahalta kun ajattelee teitä sotilaita, että täytyy olla siellä. Kyllä täällä kotirintamalla ylistellään ja kiitellään, että poikamme on siellä halusta ja yksimielisesti. Mutta se halu on kai toista, sen sanoo jokaisen järki. Eikä ne kauniit sanat suuta revä. Ja sellaiset herrat sitä sanoo, joiden ei itse ole tarvinnut sinne lähteä“.

Tämä kirje löytyi rintamalla kaatuneen korpraalin taskusta. Rehellisen ja viisaan äidin poika oli lähtenyt rosvoretelle vieraaseen maahan ja sai rosvon kohtalon.

TOTUUDENPUHUJA VASTOIN TAHTOAAAN

„Helsingin Sanomat“ myöntää saksalaisten ryöstävän

„Helsingin Sanomien“ syyskuun 16 päivän numeron 5. sivulla on lihavin kirjaimin painettu suoraan Berliinistä lähetetty „uutisen“ muotoon laadittu tyypillinen hitleriläinen propagandakirjoitus: „Saksan kesähyökkäyksen päämäärät Idässä“.

Huomiota, jopa tavallaan tunustustakin ansaitsee tuon kirjoituksen seuraava kohta:

„Saksan kesähyökkäyksen päämääränä oli: 1) valloittaa Donin

laakion hedelmällinen mustanmulan seutu kokonaan ja näin ryöstää Neuvostoliitolta viimeinenkin maanviljelysalue“.

Lukija ihmettelee, että mikä hän „Helsingin Sanomiin“ nyt lieenee mennyt, kun se kerrankin nimittää asioita niiden oikealla nimellä, sanoo ryöstämisestä ryöstämiseksi! Tähän astihan on totuttu siihen, että „Helsingin Sanomat“ on koettanut parhaansa mukaan kaunistella Hitlerin ryöstösotaa, nimittäen sitä milloin „ristiretkeksi“, milloin „tais-

ITSENÄISYYDEN...

(Jatkoa 1. siv.)

laisen alppikengän koron alle survotun, nälän ja kurjuuden kourissa kamppailevan, veriinsä menehtyvän Suomen kansan kustannuksella.

Kaikenlainen jaarittelu Suomen „riippumattomuudesta“ on mautonta hirtehihumoria, niin kauan kuin aseistettu saksalainen fascisti polkee Suomen kamaraa, varastaa, rohuuua ja häpäisee Suomen koteja, ja niin kauan kuin suomalaiset tapattavat itseään Hitlerin ryöstöpyyteiden puolesta. Nykyinen asiointi Suomessa on itsenäisyyden irvikuva.

Todellista ja aitoa itsenäisyyshuhlaansa voi Suomen kansa viettää vasta sitten, kun se ymmärtää saksalaisten olevan todellisia vihollisiaan, kun se nousee aseelliseen taisteluun karkoitukseen „korkeammaksi roduksi“ ja „herrakansaksi“ itseään kuvittelevat röyhkeät saksalaiset fascistirotot maastaan, alkaa lyödä niitä edestä ja takaa. Muuta paluutietä ei Suomen kansalla ole itsenäisyyteensä.

Suomalainen sotamies!

Jos sinä et tapa saksalaista, niin saksalainen tappaa sinut.

teluksi länsimaisen kulttuurin puolesta“ ja jos joksikin, mutta ei vain ryöstösodaksi. Mutta nyt se sanoo täydyttää kerrankin reilusti, niinkuin asia on: Saksalaiset ryöstävät.

Hyvää jatkoa vaan, „Helsingin Sanomat“, totuudenpuhumi-sen tiellä, vaikka tuo ensimmäinen askel taisi naapurilta tulla otetuksi vähän niinkuin vahingossa.

Mutta vähätpä siitä! Koska „Helsingin Sanomat“ on nyt jo ka tapauksessa tullut myöntäneeksi sen totisen totuuden, että saksammi ryöstää, niin jatetaanpa johdonmukaisesti harjoituksia, sillä

Tiedätkö?

Marraskuun 19 päivänä neuvostojoukot siirtyivät Stalingradin suunnalla hyökkäykseen, murtivat kahdesta kohdasta saksalaisten puolustuslinjan ja etenivät 60—70 kilometriä länteen.

Jo hyökkäyksensä ensi päivinä neuvostojoukot ottivat vangiksi saksalaista divisioonaa esikuntineen ja kolme kenraalia.

Marraskuun 29 p:nä neuvostojoukot murtivat saksalaisten uuden puolustuslinjan Donin itärannalla ja valtasivat tämän linjan tärkeimmät linnoitetut tukikohdat.

Marraskuun 19—29 päivän välisenä aikana neuvostojoukot ottivat Stalingradin suunnalla 66.000 vankia ja surmasivat lähes 70.000 saksalaista.

Kymmenessä päivässä Punainen armeija sai sotasaaliikseen 2.000 konekivääriä, 1.379 hyökkäysvaunua, 6.000 autoa, 0.700 hevosta, 1.200 rautatievaunua, 3 miljoonaa tykinammusta, 0.000 kivääriä ja paljon muuta sotakalustoa.

Marraskuun loppupäivinä neuvostojoukot siirtyivät hyökkäykseen myöskin Keskirintamalla Rshevin ja Velikije Lukin suunnalla, murtuen saksalaisten puolustusvyöhykkeen neljästä kohdasta ja edeten 12—30 kilometriä. Joulukuun 1 päivään mennessä saksalaiset menettivät tällä rintamaloikolla yksistään kaatuneina yli 20.000 sotamiestä ja upseeria.

Neuvostojoukkojen voittoisa hyökkäys molemmilla rintamaloikolla jatkuu.

„VIHOLLINEN ON SAANUT TUNTEA NAHOISSAAN
PUNAISEN ARMEIJAN VASTUSTUSKYVYN. SE TULEE
VIELÄ TUNTEMAAN PUNAISEN ARMEIJAN MURSKAAVIEN ISKUJEN VOIMAN“.
STALIN

Akka tieltä kääntyköhön, Ei uros sinä ikänä. Kun saksalaiset ryöstävät, niin ovat siis rosvoja. Vai kuinka, Helsingin Sanomat?

Ja koska Suomen vallanpitäjät ovat saksalaisten liittolaisia, niin ovat rosvojen rikoskumppaneita. Eikö niin?

Jos „Helsingin Sanomilla“ olisi asiaankin halua ja sisua kulkea tällä tavalla johdonmukaisesti totuuden tietä, niin kohta saisimme lukea mainitusta lehdestä muun muassa seuraavaa:

„Kaikki se, mitä tässä lehdestä „Helsingin Sanomissa“, on kirjoitettu Suomen puolelta käynnissä olevan sodan yleisistä päämääris-

tä, on tietysti ollut pelkkää petosta ja propagandahumpuukia, kuten jokainen ajatteleva lukija on jo kauan sitten huomannut. Hullu on se, joka nyt vieläkin uskoo, että me käymme sotaa Suomen riippumattomuuden puolesta. Jos asia olisi niin, niin silloinhan me emme taistelisi Neuvostoliittoa vastaan, joka ei suinkaan uhkaa Suomen riippumattomuutta, vaan tahtoo ainoastaan ottaa takaisin meidän siltä ryöstämämme alueen. Me taistelisiimme saksalaisia vastaan, jotka eivät ainoastaan uhkaa maamme riippumattomuutta, vaan ovat itse asiassa tehneet siitä alustaan, miehittäneet sen ja

Selustapinnarit pilkkavat sota- invalidiideja

„HYMYILLEN JA KÄTTÄÄN HEILUTTAEN...“

„Helsingin Sanomat“ lähettivät äskettäin miehensä vierailukäynnille Helsingin proteesipajaan. Tuo virka- ja sota-intoinen propagandaurho oli olevinaan äärettömän tyytyväinen näkemäänsä ja kuulemaansa. Kannustaakseen loppujakin suomalaisia sotamiehiä silvotuttamaan jäsenensä Suomen herrojen rosvosodassa, hän kirjoitti 16.9.42:

„Kun tekokäsi tai -jalka on valmistettu mahdollisimman suurella huolella, voi sotavammaisen yleensä selviytyä elämästä jotenkin yhtä hyvin kuin tervejäseninenkin“.

Eikä siinä kyllin. On aivan turhaa Suomen miesten surra sitä, jos menee käsi tahi jalka, sillä mainitun propagandaurhon sanojen mukaan sotavammaisen lähtee proteesipajasta „hymyillen ja kättään heiluttaen“ ja puujalkainen invalidi „kävelee-kin niin ripeästi, ettei moni tervejäseninen perässä pysy“, „vaikka toinen, joskus molemmatkin jalat ovat taistelukentälle jääneen jalan korvikkeena“. Myöskään ei tarvitse pelätä proteesimateriaalin loppumista, sillä

(Jatkuu 4. siv.)

isännöivät siinä kuten valloitetussa maassa ainakin. Me emme suinkaan taistelee minkään „turvallisten rajojen“ puolesta, vaan anastaaksemme Neuvosto-Karjalan maat ja metsät. Hullunkin pitäisi jo huomata, että sota jota me käymme, on selvää ryöstösotaa“.

Sinä päivänä, jona „Helsingin Sanomat“ alkaa kirjoittaa tähän tapaan, toisin sanoen lakkaa kieroilemasta ja valehtelemasta, silloin me nostamme hattuaamme ja sanomme:

Tittelit pois! Terve tuloa tänne totuudenpuhujien joukkoon!

Taavetti Tietäväinen.

Unsi Melperi

Mannerheimi lähti sottaan,
ramtam-tamtam taalialei,
Mannerheimi lähti sottaan
ja jäi sinne taistelemaan.
— Vai jäi hän sinne taistelemaan?
— Juu, hän jäi sinne taistelemaan!

Hän lupasi takaisin tulla,
ramtam-tamtam taalialei,
ja hän lupasi takaisin tulla
elonleikkuun ajaksi.
— Vai jo elonleikkuun ajaksi?
— Juu, jo elonleikkuun ajaksi!

No, elonleikkuu tuli,
ramtam-tamtam taalialei,
ja elonleikkuu tuli,
vaan Mannerheimi tullut ei.
— Vai ei Kustaata kuulunutkaan?
— Juu, ei Kustaata kuulunutkaan!

No, kun ei elonleikkuuksi tullut,
ramtam-tamtam taalialei,
kun ei elonleikkuuksi tullut,
niin itsenäisyyspäiväksi kai.
— Vai itsenäisyyspäiväksi vasta?
— Juu, itsenäisyyspäiväksi vasta!

Mutta itsenäisyyspäivä kun tuli,
ramtam-tamtam taalialei,
ja itsenäisyyspäivä kun tuli,
ei Mannerheimi tullutkaan.
— Vai ei Mannerheimi tullutkaan?
— Juu, ei Mannerheimi tullutkaan!

Vaan kyllä se nyt jo kohta,
ramtam-tamtam taalialei,
vaan kyllä se nyt jo kohta
sieltä tulla nelistää.
— Juu, kun miehet kaikki kaatuvat
ja itse housuitta jää!

RUOTSALAISTEN KANTA VENÄLÄISIIN MUUTTUNUT

Tukholma. Ruotsalainen viikkolehti „Folkviljan“ kirjoittaa:

„Viimeisten sotatapahtumien jälkeen on ruotsalaisten keskuudessa tapahtunut perinpohjainen muutos suhteessa Venäjän kansaan. Nyt ruotsalaiset ihailevat venäläisiä. Heidän myötätuntonsa Venäjän kansaa kohtaan on niin suuri, ettei sitä olisi voitu muutama vuosi sitten edes kuvitellakaan. Tämä muutos on tapahtunut kaikissa yhteiskuntapiireissä, vaikka se tuntuu kaikkein eniten työväenluokan keskuudessa. Ruotsalaisten ajatusmaailmassa on ulkopoliittisten kysymysten suhteen tapahtunut vallankumous, joka tulee vaikuttamaan nykyiseen ulkopoliittikkaan.“

„Afrikka ei ole pysähdyspaikka, vaan ponnahtuslauta“

Marraskuun 29 p:nä pitämässään radiopuheessa W. Churchill sanoi:

„Afrikka ei ole pysähdyspaikka, vaan ponnahtuslauta. Me käytämme Afrikkaa hyväksemme päästäksemme läheisempään kosketukseen vihollisen kanssa.“

Meidän Afrikassa käymämme sodan on annettava meille mahdollisuus syöstä sodan taakka Italian fascistisen valtion hartaille niin raskaana, että Italian rikolliset johtajat eivät ole osanneet sitä edes kuvitella.

Sen jälkeen, kun vastustaja on karkoitettu Tunisista, tulee koko Etelä-Italia, kaikki Italian merivoimien tukiasemat, kaikki sotateollisuuskeskukset ja muut sotilaalliset kohteet kokemaan pitkäjänteistä, jatkuvaa ja tuhoisaa ilmahyökkäystä.

Mussolinin maailmanvalta on jo mennyt. Meidän käsissämme on sotavankeina enemmän kuin 100 italialaista kenraalia ja lähes 300 tuhatta sotamiestä. Ihana Italian maa kamppailee kuoleman kouristuksissa.

Selustapinnarit...

(Jatkoa 3. siv.)

„Helsingin Sanomat“ julistaa riemuiten:

„Kaupungin puutarhurin kanssa on sovittu vanhojen puitten kaatamisesta kaupungin puistoista.“

Noin rennosti „Helsingin Sanomat“ tekee pilkkua Mannerheimin silvotuttamien invalidien kustannuksella. Sillä onhan selvää, että noin voivat kirjoittaa vain tunnottomat propagandahuijarit ja selustapinnarit, jotka ovat kuuroja kansan hädälle. Rintamamiesten on jo korkea aika tehdä loppu itsensä silvotuttamisesta. „Hymyillen ja kättään heiluttaen“ on joukolla painuttava Suomen rajojen taakse ja kiireesti, ennenkuin henki menee tai jäsenet silpoutuvat. Sotikootekojäseniin innostuneet propagandaviskaalit ja selustaurhot itse, kun se heistä on niin hauskaa.

(Jatkuu 2. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 121
1942

RINTAMALEHTI

Maanantaina
joulukuun 7 p:nä

KOSKA SOTA LOPPUU?

Tämä on se kaikkien kysymysten kysymys, joka eniten kiinnostaa Suomen armeijan sotilaiden ja heidän omaistensa mieltä.

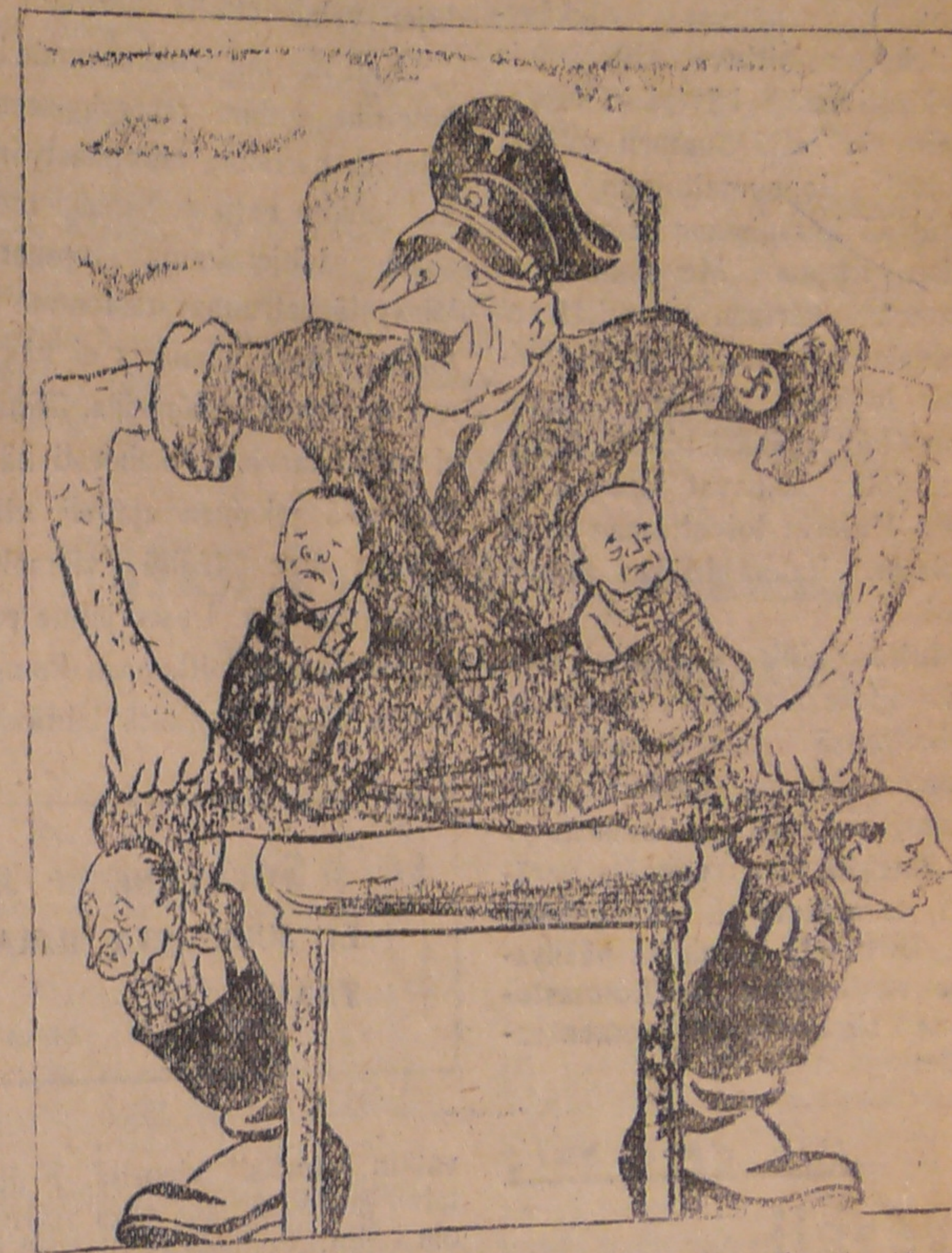
Voimme antaa tähän suoraan ja selvään kysymykseen yhtä suoran ja selvän vastauksen.

Sota voi loppua aikaisemmin kuin moni Suomen armeijan sotilas osaa aavistaakaan. Päivää ja hetkeä emme lähde ennustelemaan, hyvin ymmärrettävistä syistä. Punaisen armeijan johto ei tule ennakolta toittamaan, milloin se katsoo tarkoituksenmukaisimmaksi antaa joukoilleen hyökkäyskäskyn Karjalan rintamalla.

Mutta varmaa on, että tuo hetki ei ole kaukana. Varmaa on, että sota Suomen kohdalla loppuu silloin, kun Mannerheimin armeija on karkoitettu Neuvostokarjalan alueelta Suomen rajoille. Ei missään tapauksessa ennen.

Useat Suomen armeijan sotilaat, uskoen hitleriläiseen valhepropagandaan, ovat viime päiviin saakka luottaneet siihen, että Itärintaman taistelut päättyvät venäläisten tappioon ja saksalaisten voittoon, ja Suomi pääsee sodasta kuin koira veräjältä. On käynyt kuitenkin aivan toisin. Itärintamalla alkaneet suuret tuhoamisaistelut, saksalaisten rintaman murtuminen Stalingradin luona ja Keskirintamalla sekä Punaisen armeijan menestyksellinen eteneminen Länteen

HEILLÄ EI OLE VALINNAN VARAA

Mannerheim, Ryti, Rangell ja Walden uhoilevat tämän tästä, että heillä ei ole valinnan varaa. Se on totinen tosi. Mutta kukas heitä käski ruveta Hitlerin leikkikaluiksi!

Amerikan työläiset vaativat sodan julistamista Suomelle

— Useat amerikkalaiset ammattiliittojärjestöt San Franciscossa ja muissa Kalifornian kaupungeissa vaativat kokouksiensa päätöslauselmissa sodan julistamista Suomelle.

— New Jerseyyn valtion useat ammattiliittojärjestöt ovat kääntyneet Rooseveltin puoleen

vaatien diplomaattisten suhteiden katkaisemista Suomen hallitukseseen.

— Amerikan suomalaisen ammattiliittoväen kansallinen komitea on tehnyt päätöslauselman, jossa vaaditaan Suomen Amerikassa olevan lähetystön sulkemista ja sodan julistamista Suomelle.

Koska sota loppuu?

(Jatkoa 1. siv.)

osoittivat, kuinka hataralle pohjalle Suomen herrat perustivat „Suur-Suomi“-Jaskelmansa.

Olisi virheellistä luulla, että Punaisen armeijan hyökkäystaistelut rajoittuvat Etelä- ja Keskirintamalla käytyihin taisteluihin ja että Suomen sotilaat saisivat loppumattomiin istua kököttää korsuissaan ja odotella sodan loppua. Me olemme jo moneen kertaan varoittaneet suomalaisia sotilaita noista hulluista luuloista. Meidän ei suinkaan käy sääliksi niitä sotahulluja, jotka haluavat tapattaa itsensä Hitlerin toivottoman asian puolesta. Rauha heidän tomulle!

Mutta niille kansanmiehille, jotka ajattelevat omaa parastaan, perheittensä tulevaisuutta ja Suomen kansan kohtaloa, annamme vakavan varoituksen:

Lähtekää pois vierailta veräjiltä, ennenkuin se on myöhäistä. Esittäkää joukolla päällystölle vaatimuksia joukko-osastojenne siirtämisestä Suomen rajoille!

Ilya Ehrenburg

Pyöveli hysteerisenä

Saksalaiset ovat olevinaan „väkeviä barbaareita“. Nuo nurkantakaiset nietzscheläiset sanovat olevansa yli-ihmisiä. Todellisuudessa he ovat hysteerisiä ihmisraukkoja. He eivät sääli toisia, mutta itseään he säälivät kyynelellä asti. He pitelevät pahoin turvattomia ihmisiä, mutta vikisevät, kun heitä itseään otetaan niskasta.

Kaksi kuukautta sitten Saksa nautti voittojen hurmaa. Selusta oli saanut osan Kubanin saaliista. Saksalaiset luulivat, että se on vain välipala. Mutta ne oli-

Kun viskaaleita vedettiin huulesta

„Piruako me täältä vieraalta maalta haetaan“

Eräs JR 31 sotamies, jonka nimeä emme mainitse säästääksemme hänen perheensä sotahullujen vainoamiselta, kertoo:

„Kun meidän joukkueemme lähetettiin erään reserviupseerin johdolla partioon, niin päästyämme jonkun matkan päähän metsään, tyhjensimme upseerin käskystä patruunavarastomme ilmaan, vaikka vihollista ei näkynyt mailla eikä halmeilla. Tähän ei meitä tarvinnut kahdesti käskä, sillä jokainen ajatteli, että piruako me täältä vieraalta maalta haetaan. Upseerimme pappi lähetin ilmoittamaan kompanian päällikölle, että tehtävää

emme voineet täyttää, sillä patruunat loppuivat ja vihollinen oli ylivoimainen.

Tuollaiset „partioreisut“, joilla sotahulluja viskaaleita vedetään huulesta, käyvät yhä tavallisemmiksi. Sen haistavat jo monet virkaintoiset upseeritkin, ja ne koettavat soluttaa partioihin urkkijoita, omia uskottujaan, suojeluskuntalaisia ja muita keljuja. Mutta kun tuollaiset karvalalat ovat yleensä kompanian miesten tiedossa, ei niistä ole pelkoa. Pojat sanovatkin, että partioreisulla on kaikkein helpointa nitistää nuo urkkijat ja ilmoittaa sitten palattua, että ne saivat „sankarikuoleman“.

SOTAVANKIEN JA YLILOIKKARIEN NIMIÄ EI JULKAISTA ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAA.

vatkin viimeisiä rippeitä. Koitti talvi, ja Saksa näki, ettei voittoa ole tullut. Voitosta ei ole tietoaakaan. Kaukaasiassa saksalaisia lyödään. Stalingrad on valtaamatta. Rommel on juossut kymmenessä päivässä tuhat kilometriä. Tunisissa ovat amerikkalaiset. Yli-ihmisiä keljuttaa.

„Das schwarze Korps“-lehden toimittaja sai tehtäväkseen rauhoittaa nietzscheläisiä, jotka ovat ilmeisesti hermostuneita. „Das schwarze Korps“ ei ole mikään saksalaisten koulutytöjen lehti. Se on SS-miesten pää-äänenkannattaja. Luulisi, että pyöveleillä on lujat hermot. Mutta pyöveleitä vaivaakin hysteeria. „Das schwarze Korps“-lehden vuoden 1942 lokakuun 29 päivän numeron pääkirjoituksen tarkoituksena on rohkaista saksalaisia, selittää heille, miksi voitto on siirretty epämääräiseen tulevaisuuteen. Tuo kirjoitus saat-
taa tosiaankin rohkaista. Mutta ei saksalaisia, vaan heidän vastustajiaan.

Kirjoittaja myöntää, että saksalaiset ovat „pettyneet“, että heitä huolestuttaa „Stalingradin taistelujen pitkistyminen ja hidas eteneminen Kaukaasiassa“. Tuo SS-mies kirjoittaa:

„Bolshevikkien päällystö ei milloinkaan lopeta taistelua joittenkin ylevien syiden takia; ei, bolshevikit hyökkäävät niin kauan kunnes riittää voimia ja puolustautuvat viimeiseen patruunaan... Heidän sotilaansa taistelevat toisinaan aivan poikkeuksellisisa oloissa, kun taistelemisen on inhimillisten käsitteiden mukaan

KAKSI LIITTOUTUMAA, KAKSI TOIMINTAOHJELMAA

Italialais-saksalaisen liittoutuman toimintaohjelmasta voidaan luonnehtia seuraavilla ohjelmakohdilla: „valittujen“ kansakuntien herruus; toisten kansakuntien orjuuttaminen ja niiden maallinen anastaminen; voitettujen kansakuntien ta-
dellinen orjuuttaminen ja niiden kansallismielisyyden hävittäminen; kansanvaltaisten vapauksien hävittäminen; hitleriläisen järjestelmän voimaantaminen kaikkialla.

Italialais-saksalaisen liittoutuman toimintaohjelma on johtanut siihen, että kaikki Euroopan miehittetyt maat — Norja, Tanska, Belgia, Hol-
nti, Puola, Tshekkoslovakia, Jugoslavia, Kreikka — Neuvostoliiton miehittetyt alueet — tuntevat pa-
raa vihaa italialais-saksalaista hirmuvaltaa kohtaan, tekevät vahinkoa saksalaisille ja heidän liitto-
silleen, miten suinkin voivat, ja odottavat sopi-
hetkeä kostaakseen orjuuttajilleen kärsimänsä kyyrityksen ja väkivallan.

Joka päivä uusi satsi

Stalingradin luona natsi on jo väsynyt ja matsi, runneltu ja piesty verille. Joka päivä uusi satsi sattuu natsin leukaperille! Natsi Stalingradin luona on jo kesympi kuin vuona. Tuho tulee rosvoparoille. Natsista jää pelkkä kuona annokkeeksi Donin aroille!

mahdotonta. Vaikeasti haavoittuneet ampuvat saksalaisia ruumisröykkiöiden keskeltä, kun on jo kulunut useita tunteja taistelun päättymisestä. Joka päivä sattuu tapauksia, että kaukana selustassa olevat vangit hankkivat käsiinsä aseita ja kääntävät ne saksalaisia vastaan uhraten henkensä. Taistelu Stalingradissa on ennenkuulumaton taistelu... Rintamalinjan ta-
ana olevissa vallatuissa kort-
teissa puhkeaa tuon tuosta uusia taisteluja... Ei ku-
aan osannut olettaa, että luontokappaleet kykene-
t sellaisiin sankaritekoihin. miesluku eikä jättäjäismäi-
n aseistus kykene selittä-
n bolshevikkien vastarin-
voimaa. Mikään muu

Englantilais-neuvostoliittolais-amerikkalaisen liittoutuman toimintaohjelma: rotujen eriarvoisuuden hävittäminen; kansakuntien tasa-arvoisuus ja niiden alueiden koskemattomuus; orjuutettujen kansakuntien vapauttaminen ja niiden suverenisten oikeuksien palauttaminen; jokaisen kansakunnan oikeus järjestää olonsa oman tahtonsa mukaisesti; taloudellinen apu kärsimään joutuneille kansakunnille ja niiden auttaminen aineellisen hyvinvoinnin saavuttamiseksi; kansanvaltaisten vapauksien palauttaminen; hitleriläisen järjestelmän hävittäminen.

Englantilais-neuvostoliittolais-amerikkalaisen liittoutuman toimintaohjelma on johtanut siihen, että kaikki Euroopan miehittetyt maat ovat täynnä myötätuntoa tämän liittoutuman jäseniä kohtaan sekä ovat valmiit antamaan niille kaikkea apua, mitä suinkin voivat.

STALININ SELOSTUKSESTA MARRASKUUN 7 PNA 1942.

Nälkä Perä-Pohjolassa

„Tulkaa sitten ja tappakaa lapset“

Eräs suomalainen sotamies, joka aivan äskettäin joutui Punaisen armeijan vangiksi ja joka ei halua nimeään saatettavan julkisuuteen, kertoo:

„Elintarvetilanne Pohjois-Suomen kunnissa on kurja. Kaupoissa ei ole myytävänä muuta kuin läsi- ja posliini-

tavaraa. Ihmiset, jotka ovat pelkkien vaivaisten korttiantosten varassa, joutuvat kärsimään suoranaista nälkää.

Kun Kemijärven kunnan Levärannan kylässä asuva työmiehen vaimo Hanna Lai-tila kääntyi hädässään kunnan huoltoviranomaisten puoleen avunpyynnöllä, sai hän kieltävän vastauksen. Kaiken toivonsa menettänyt äiti, kuul-
tuaan huoltoherrojen tylyn vastauksen, huusi herroille:

„Tulkaa sitten ja tappakaa lapset, kun ette heille leipää anna! Minä en voi katsoa heitä nälkäisinä ja minulla ei ole kerta kaikkiaan mahdollisuutta heitä ruokkia“.

Tämä suomalaisen sotilaan antama järkyttävä kurjuuskuva Perä-Pohjolan työkansan elämästä on vallan toista kuin Suomen hallitusherrain, yleisradion ja lehtien „viihdyttävää“ tarinaa siitä, kuinka tyydyttävällä kaunalla muka elintarvike-tilanne maassa on. Kun rehellisten kansanmiesten ja monista valheista

(Jatkuu 4. siv.)

Tiedättekö, että...

Marraskuun 27 päivänä saksalaisten sotajoukkojen tunkeutuessa Touloniin ranskalainen amiraali Laborde antoi satamassa olleen sotalaivaston miehistölle käskyn hukuttaa kaikki laivat, ja käsky pantiin viipymättä täytäntöön.

Englantilaiset ovat ottaneet Egyptin—Libyan rintamalla vangiksi 100 italialaista kenraalia ja 300.000 italialaista sotamiestä.

Menestyksellisten hyökkäystaistelujen aikana Stalingradin luona neuvostojoukot ovat ottaneet 66.000 vankia ja surmanneet lähes 70.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Puoli kuukautta kestäneiden taistelujen aikana amerikkalaiset sotajoukot ovat valloittaneet Ranskan Marokon ja Algerian.

Amerikan ja Englannin yhdistyneet sotavoimat ovat aloittaneet taistelut Tunisin ja Bizertan valtaamisesta. Nämä kaupungit ovat akselivaltojen viimeiset tukikohdat Pohjois-Afrikassa.

ESIMERKKI

Ovat Rommelin hermot herkkiä,
sisu mennyt on konnan kurkulle.
Ota, Mannerheim, esimerkkiä,
jätä Venäjä, käy kotinurkille!
Älä haaveile valloituksia,
mars, mars kotirintamallesi!
Varo Rommelin kummelluksia,
eta ajoissa kypälät allesi!

PALJON ON HAUDATTU MIEHIÄ „SINNE JONNEKIN“

Helena Nordlund kirjoitti Eurasta v. 1941 syyskuussa sotamies Veikko Sikaselle, 1 Kpk 3422:

„Eurastakin on jo ainakin 30 kaatunutta“.

Ja toisessa kirjeessään samalle sotamiehelle hän kirjoitti:

„Päivällä täällä siunattiin taas kolme ruumista Euran kirkkomaahan. Paljon on haudattu miehiä myöskin „sinne jonnekin“. Minunkin serkkujani on jo kolme siellä“.

Tällaisia numeroita tiedoitettiin kotirintamalta jo enemmän kuin vuosi sitten. Sen jälkeen

on kymmeniä tuhansia Suomen miehiä haudattu kotiseudun „sankarihautoihin“ ja nimettömiin hautoihin „siellä jossakin“.

Mutta sota ei ole vielä loppunut ja pahin on edessä. Parhailaan Stalingradin suunnalla käynnissä oleva saksalaisten tuhoaminen antaa havainnollisen kuvan siitä, mikä odottaa Suomen armeijaa silloin, kun Punaisen armeijan johto katsoo tarpeelliseksi alkaa senkin karkoittamisen Suomen rajoille. Ne, jotka eivät siihen mennessä ole poistuneet Neuvosto-Karjalasta tai antautuneet vangeiksi, löytävät hautansa „täältä jostakin“.

„Enkelintekijät“

Askettain kirjoitti „Iisakimen Sanomat“ pääkirjoituksen otsikolla „Enkelintekijät“. Kirjoituksessa sanotaan:

„Helsingin naistensairaaloissa on hoidettavana „keskenmenotapauksia“ niin runsaasti, että sanomalehdistön on maan kunnian vuoksi pitänyt jättää tilastot niistä julkaisematta“.

„Tämä on surullinen ajan kuva. Se on myöskin hätkädyttävä ajankuva“, jatkaa lehti.

Tosiaankin. Sodan jatkumisen miesten viipyminen rintamalla yleensä epävarmuus koko elämästä saattaa monet naiset surastaan epätoivon valtaan.

Kansan elintaso on painettu niin alhaiseksi, että naisten pakko oman terveytensä, useiden henkensäkin uhalla turvautua epäluonnolliseen ja vaaralliseen sikiön ulosajamiseen kaikenlaisten konstien avulla. Tämä „tymistyttävä joukkoliike“, kuten „Iisakimen Sanomat“ sitä nimittävät, on kehittynyt niin pitkälle, että sanomalehdistön on „maan kunnian“ vuoksi siitä vaiettava. Se on uusi todistus siitä kurjuuden kuilusta, johon sota Suomen kansan syössyt. Miehien tuhoutuvat rintamalla, naiset lustassa. Jos kansa ei pian päättävää loppua mielettömästä sodasta, on sen perikato varma.

Nälkä Perä-Pohjolas

(Jatkoa 3. siv.)

kiinni saatujen hallitus- ja propagandaviskaalien puheiden välillä on noin suuri ero, niin herää kysymys: Kuka valehtelee?

Valehtelevat ne, jotka luovuttavat siitä hyötyväänsä. Valehtelevat joita ovat Suomen hallituspropagandaherrat, joille on ehtäin tärkeätä pitää rintamamme sellaista harhakäsitystä vallassa, että perheillä ei ole tääntä hätää.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 122
1942

RINTA MALEHTI

Torstaina
joulukuun 10 pnä

Mitä Ryti ei sanonut

Masentunut mieliala vallitsee „Suur-Suomi“-seikkaillain leirisä. Se kuvastuu Risto Rydin itenäisyyspäiväpuheestakin. Helsingin „ulosvalitut“ korusanat, joilla herra Rydin puhe oli silailtu, olivat omiaan vain korostamaan sen sisällön surkutehtavaa ontoutta. Ryti puhui ummet ja lammet kaikesta mahdollisesta maan ja taivaan välillä, mutta ei hiiskahtanutkaan sotaan kyllästynytä Suomen kansaa kuohuttavista kipeistä kysymyksistä.

Herra Ryti puhui pääasiassa ilmansuunnista. Hän kehui länttä ja soimasi itää. Hän ylisti Eurooppaa — tämän sanan hitleriläisessä mielessä — ja sätti Aasiaa. Hän teki syvän lakeijankumaruksen natsi-Saksaan päin ja heristi voimattomasta raivosta tärisvää nyrkkiään Neuvostoliittoa kohti. Hitleriläiseksi agitaattoriksi alentunut herra presidentti katsoi korkealle arvolleen sopivaksi toistaa kaikki ennen lausumansa ja ennen kumotut propagandavalheet. Hän kehtasi m.m. vielä nytkin väittää, että Neuvostoliitto hyökkäsi sodan alussa Suomen kimppuun, vaikka koko maailma tietää asian olevan päinvastoin.

Palaamme tuonnempana tähän ja muihin yhtä hatariin propagandavalheisiin, joita herra Ryti lateli. Tällä kerralla tyydymme

JALOMIELISYYDEN HUIPPU

Risto Ryti: „Minä“en halua sekaantua Neuvostoliiton sisäisiin asioihin enkä määrätä sen hallitusjärjestelmää“.

toteamaan eräitä seikkoja, joista herra Ryti ei puhunut mitään.

Ensimmäiseksi. Herra Ryti ei sanonut, koska sota loppuu. Sama Ryti, joka tasan vuosi sitten, joulukuun 6 päivänä 1941 julisti, että määränpää on käsissä ja sota loppuu tuossa tuokiossa, vaikenen tästä asiasta kuin muuri

joulukuun 6 päivänä 1942. Herra Ryti ei sanonut, kuinka kauan hän ja hänen kumppaninsa aikovat vielä potkia tutkainta vastaan, jatkaa sotaseikkailuaan, jonka toivottomuus nyt on ilmeinen.

Rydin vaikeneminen osoittaa,

(Jatkuu 2. siv.)

Mitä Ryti ei sanonut

(Jatkoa 1. siv.)

että Suomen kansan ei ole ky-
syttävä nykyisiltä hallitusherroil-
ta, vaan itseltään, koska sota
loppuu. Sota loppuu silloin, kun
Rydin tapaiset saksalaiskätyrit
on suistettu vallasta.

Toiseksi. Herra Ryti ei puhu-
nut mitään „Suur-Suomesta“.
Vielä oudompaa on se, että ei
edes Mannerheim sanonut tällä
kertaa päiväkäskyssään, että
hän ei pistä miekkaansa tuppeen,
ennenkuin „Suur-Suomi“ on luo-
tu. Mikä kumma herroihin
„maailmanvalloittajiin“ nyt on
mennyt? Mistä tämä oudoksut-
tava kainous?

Selitys on siinä, että nyt jo
harakatkin nauravat aidan sei-
päissä koko „Suur-Suomi“-hum-
puukille. Huumorintajuinen maa-
ilman pilkkanauru on pakottanut
Rydit, Mannerheimit y.m. „Suur-
Suomi“-hourallijat muuttamaan
levyä, kulkemaan ketun häntä
kainalossa. „Suur-Suomi“-tun-
nus, joka niin julkean avoimesti
paljasti Suomen hitleriläiskoplan
rosvopyyteet, on muuttunut su-

ruvoittoiseen vikinään „turvalli-
sista rajoista“ j.n.e.

Kolmanneksi. Herra Ryti ei
sanonut, kuinka paljon Suomen
miehiä on tässä sodassa jo kaa-
tunut. Hän katsoi edelleenkin
tarpeelliseksi salata kansalta sen
tosiasian, että Suomi on menet-
tänyt yli 200.000 poikaansa Hit-
lerin tykinruokana.

Neljänneksi. Herra Ryti ei
sanonut Suomen kansalle, mitä
tänä talvena suuhun pannaan.

Huonolla kannalla ovat Rydin
ja kumppanien asiat, kun valtion
päämiehen täytyy vääriä ja
toivotonta asiaansa puolustellak-
seen turvautua kuluneisiin, sel-
villä tosiasioilla kumottuihin
propagandavalheisiin ja kiertää
kuin kissa kuumaa puuroa kaik-
kia oleellisia, kansan mieltä kuo-
huttavia kysymyksiä.

Risto Rydin puhe on tyypilli-
nen näyte vararikkoutuneen, pe-
linsä pelanneen poliittisen seik-
kailijan puheesta. Mitä pikem-
min Suomen kansa joukkovoi-
mallaan suistaa vallasta tuollai-
set kovaonniset seikkailijat, sitä
parempi sille itselleen.

PARASTA LÄÄKETTÄ

Ovat Rommelin otteet ripeät,
hän on työty ja siis pirun hoivissa.
Hänen kankkunsu valkka on kipeät,
vikaa ei ole konnaalla koivissa!

Itä-Karjalan kunnalle laajoille
monet kuolleet jo ritariparat on.
Kuka vielä ei kuollut, sen raajoille
paras lääke on Rommelin Marathon!

KUOHUNTA ITALIASSA

Italiassa vallitsee jännittynyt
tilanne. Hitleriläinen pääpyöveli
Himmler on neuvotellut koko-
naisen viikon Mussolinin kanssa.
Lontoossa ilmestyyvä „Zeit-
ung“-lehti tiedottaa, että viime
aikoina on italialaisten sotajouk-
kojen keskuudessa sattunut tyy-
tymättömyysilmiöitä ja puhjen-
nut kapinoita myöskin upseeris-
ton osanotolla. Kuolemantuo-
miot ja teloitukset tulevat Ita-
liassa yhä yleisemmiksi.

Milanossa on ollut mielenosoit-
uksia. Talonpoikaisto ei täytä
viranomaisten määräämää vil-
janluovutusta. Lakkaamatta kier-
telee huhuja, että Italian
hovipiireissä tunnus-
tellaan maaperää yksi-
tyisrauhan mahdoli-
suudelle. Mussolinin halli-
tuksen ja Vatikanin väliset
suhteet kärjistyvät, mitä todista-
vat fascistisen lehdistön räikeät
hyökkäilyt Vatikanin lehteä
vastaan. Kaikki nuo tosiasiat
osoittavat, että Italiassa on kyp-
symässä vakavaa tyytymättö-
myyttä mitä erilaisimpien väes-
tökerrosten keskuudessa sodan
pitkistymisen ja fascistien stra-
tegisten suunnitelmien myttyyn-
menon johdosta. Raskaat tap-
piot, joita Italia on kärsinyt vii-
me aikoina Pohjois-Afrikassa,
sekä kaupunkien pommitukset
tekevät tilanteen Italiassa vielä-
kin jännittyneemmäksi.

Sotatarviketuotannon kasvu

YHDYSVALLOISSA

New York. Sotatarvike-
tuotannon hallinnon puheen-
johtaja Nelson lausui äsket-
tään, että Yhdysvaltain sota-
tarviketuotannon määrä on
nykyään yhtä suuri kuin ak-
selivaltojen sotatarviketuotan-
non määrä yhteensä. Liittou-
tuneet maat tuottavat sotatar-
vikkeita kaksi kertaa enem-
män kuin heidän vihollisensa.

SAKSALAISET JÄTTÄVÄT LIITTO- LAISENSA PULAAAN

Suomen armeijan sotilaihin on viime kuukausien kuluessa koe-
va vaikuttaa sellaisellakin propagandahumpuukilla, että on väitet-
ty Amerikan ja Englannin jättäneen pulaan liittolaisensa, Neuvosto-
ma, samalla kun valapattoisuudestaan tunnettu natsi-Saksa on esi-
kaisen liittoussuhteiden perikuvaksi.

Emme aio tuhata ruutia harakoille, ryhtymällä väittelyyn Suo-
ma hitleriläisten propagandaurojen kanssa. Esitämme ainoastaan
malaisten sotilaiden tietoon eräitä tosiasioita, jotka osoittavat
todellisen laidan olevan niin, että ne ovat saksalaiset, jotka
mahkaansa ja vertaan säästääkseen jättävät „liittolaisensa“ pu-
loisen toisensa jälkeen. Mutta Englannin, Neuvostoliiton ja
erikseen sotilaallinen yhteistoiminta lujittuu päivä päivältä.

nsimmäinen tosi-
a. Pelastaakseen omat jouk-
sa englantilaisten murskaa-
iskulta Libyan rintamalla
salainen kenraali Rommel otti
toimivilta italialaisilta sota-
koilta kaikki kulkuvälineet
liikkuvan sotakaluston ja
uhti omine saksalaisineen
kuntin, jättäen italialaiset „liit-
laisensa“ oman onnensa no-
Länsiaavikolle. 300.000 ita-
laista sotamiestä ja upseeria,
jotka joukossa 100 kenraalia,
oli englantilaisten vangiksi.
toinen tosiasia. Niistä
100 sotamiehestä, jotka Pu-

Tällaisia tosiasioita voisimme luetella loppumattomiin. Mutta tä-
riittä osoittamaan, minkä verran saksalaisiin „aseveljiin“ on
tamista. Saksalaiset ovat koko sodan ajan istuneet tukeen „liit-
laisensa“ housuilla, käyttäneet näitä tykinruokanaan. Ja nyt on
laisten pulaan jättäminen karkuunlähden hetkellä tullut saksala-
tavaksi. On vain ajan kysymys, koska Suomenkin armeija
laajassa mittakaavassa tuntee nahoissaan tällaista aitohitleriläistä
touskollisuutta“ ja „aseveljeyttä“.

MÖKKÖSEN MÖKÖTYKSET

(Mökkösen laulettavaksi aseveljehlassa)

Sävel: „Römpelin tuvass“ oli
touhuu ja möyhyy“.

Niin se on poijat, ei paljon se maksa,
kun Mökkönen määkii ja mököttää.
Mutta kun kaatuvi Hitlerin Saksa,
niin Mökkösen pöksytpä lököttää.
Ja päättyykin Mökkösen mökötyks,
kun sortuu se suur-Suomi-hökötys!

Saarrettujen saksalais- ten joukkojen tuhoa- minen Stalingradin luona ja Keskirin- tamalla jatkuu

Olemme aikaisemmin jo il-
moittaneet, että neuvostojoukot
Stalingradin luona ja Keskirinta-
malla ovat siirtyneet hyökkäyk-
seen, saartaneet kokonaisia vi-
hollisarmeijoita ja antaneet niille
murskaavan iskun. Yksistään
Stalingradin luona on saanut
surmansa 100.000 saksalaista ja
romaniaista sotilasta. Neuvos-
tojoukot ovat ottaneet 70.000
vankia, joiden joukossa useita
kenraaleja. Punaisen armeijan
menestyksellinen hyökkäys jat-
kuu. Joka päivä saa surmansa
tuhansia saksalaisia sotilaita.

Esitämme muutamia otteita
Neuvostoliiton Tiedotustoimis-
ton tiedonannoista joulukuun 5
ja 8 päivien väliseltä ajalta.

„Stalingradin lounaispuolella
ovat sotajoukkomme jatkaneet
hyökkäystaistelua ja vallanneet
vihollisen linnoittaman asutus-
keskuksen. Näissä taisteluissa on
tuhottu yli 1000 saksalaista soti-
lasta ja upseeria ja otettu 150
vankia“.

„Keskirintamalla on jatkunut
joukkomme hyökkäys, Velikiye
Lukin seudulla ovat joukko-osas-
tomme käyneet taisteluja saarto-
renkaaseen joutuneiden vihollis-
asemien tuhoamiseksi. Taistelu-
tantereelle on jäänyt satoja vi-
hollisen ruumiita“.

„Rshevin länsipuolella ovat
joukkomme murtaneet vihollisen
sitkeän vastarinnan ja vallanneet
useita asutuskeskuksia“.

„Eräs kaartin osasto on val-
lannut viholliselta Velikiye Lukin
seudulla kolme linnoitettua tuki-
asemaa. Taistelutantereelta on
löydetty 950 vihollisen ruumista.
Sotasaallina on saatu 49 tykkiä,
89 autoa, paljon kivääreitä ja
muuta sotamateriaalia“.

MANNERHEIMIN PÄIVÄKÄSKY

Se sama Mannerheim, joka sodan alussa lupasi luoda „Suur-Suomen“ parissa kuukaudessa.

se sama Mannerheim, joka viime vuoden itsenäisyyspäivänä sanoi sodan lopun olevan aivan ovelta.

se sama Mannerheim, joka viime talvena lupasi viimeinkin pistää miekkansa tuppeen sen paljonpuhutun „keväthyökkäyksensä“ jälkeä.

se sama Mannerheim, joka tämän vuoden kesällä rintamalla käydessään leuhkasi, että pojat pääsevät kotiin uusia perunoita syömään.

tämä sama Mannerheim ei voinut tämänvuotiseksi itsenäisyyspäiväksi antamassaan päiväkäskyssä luvata muuta kuin sen, että raskas aika on edessä ja että sota tulee niellemään vielä paljon uhreja.

Nyt sen siis tiedätte, Suomen armeijan sotilaat, oikein oman marsalkkanne suusta, että tuo sotahullu herrasmies ei aio pistää miekkaansa tuppeen, ennenkuin te olette kalkki vainajia.

Mannerheimin päiväkäsky sisälsi vielä joitakin onttoja sanoja „vihollisen lyömisestä“ ja „voiton saavuttamisesta“. Tähän voidaan vastata ainoastaan erään kuoreveteläisen tädin sanoilla:

„Millä ruumiit potkukelkkoja ostaa?“

Ulkomaalaisten lehtien lausuntoja
Punaisen armeijan hyökkäyksestä

Punaisen armeijan voitokas hyökkäys on edelleenkin ulkomaisten lehtien huomion keskeisimpänä kohteena. Turkkilainen lehti „Jenî Sabah“ kirjoittaa:

„Nyt ei enää millään puheilla voida salata sitä tosiseikkaa, että saksalaiset ovat erehtyneet suunnitelmissaan ja laskelmissaan Venäjään nähden“.

Ruotsalainen lehti „Örebro Kuriren“ kirjoittaa, että taistelu Stalingradista on muodostunut „maailmanhistorian valtavimmaksi taisteluksi“.

Amerikkalainen tietotoimisto „United Press“ on julkaissut artikkelin, jossa sanotaan, että

sota on nyt tullut käännekohdansa. Hitler on hävinnyt vuoden 1942 taistelun Venäjällä.

Sanomalehti „New York Herald Tribune“ kirjoittaa:

„Koko taistelun tärkeimpänä tekijänä tällä hetkellä on venäläisten yhä jatkuva vastahyökkäys, joka uhkaa kaikkia saksalaisten asemia etelässä“.

Suomen armeijan sotilaat!

Jos tahdotte säästyä surman suusta, vaatikaa joukko-osastojenne vilpymätöntä siirtämistä takaisin Suomen rajoille tahi lähtekää kotinne omin päin!

LYHYITÄ UUTISIA

Hitleriläiset ampuvat omia upseereitaan

Tukholmasta ilmoitetaan, että hitleriläiset ovat Akerhusin linnoituksessa lähellä Osloa ampuvat 71 saksalaista upseeria, jotka ovat kieltäytyneet lähtemästä Neuvostoliiton—Saksan rintamalle.

— Ranskan laivaston hukuttaminen Toulonissa sekä joukko mielenosoitukset Marseillissa Toulonissa ovat saattaneet saksalaiset miehittäjät kauhun valtaan. Peläten aseellisen kapin syttymistä Ranskassa saksalaiset ovat ryhtyneet nopeasti hajoittamaan Ranskan armeijaa.

— Hitleriläisten lehtien pakko myöntää, että belgialaisten maanantystävät tappavat saksalaisia poliisivirkamiehiä, sotilaita ja upseereita ja että saksalaisten vastainen sabotaashi tehtaissa saanut joukkoluonteita.

— Englantilaisien ilmapommituksista on Milanossa hajonnut 2.414 rakennusta, Torinossa 3.220 ja Genovassa sekä sen ympäristössä 11.883 rakennusta.

„Tiemme on suora ja selvä“, sanoi Risto Ryti, kun päätti Karjalan mäntyyn iski.

„Tuo on ihan niinkuin minun suustani“, sanoi saksimies Rytin puhetta kuunteli.

„Minulla ei ole valinnan varaa“, sanoi Esko Hakkila, kun kätensä saksalaiseen kittiin löi.

„Suomi suureksi, kansa naaksi“, sanoi Mannerheim, miekan tupesta ulos veti.

„Eläköön Mannerheim“, sanoi ruumisarkkuliikkeen harjoittaja kun suuren tilauksen sai.

„Heil Hitler“, sanoi Walden kun sotavoittojaan laski.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
joulukuun 13 pnä

JOULUKSI KOTIIN!

Se on Suomen armeijan sotilaiden joukkovaatimus

Joulu on ovelta.

Joulu on muodostunut Suomenkin asukkaille suureksi perheen ja kodin juhlaa, vieläpä niille, joita ei joulupäivän uskonnollinen merkitys innosta. Jouluna tuntuu perheensä tai muun läheisen omaisen poissaolo kodin piiristä tavallista katumusta. Rintamalla olevien miesten vaimot, sisaret ja lapset tuntevat silloin olon entistä lohduttomammaksi. Sotaleskien ja -orjojen elämä on silloin suorastaan kiduttavaa. Jouluun rintamamies kaipaa jouluksi kodin lämmön.

Jo viime joulun edellä Suomen hallitusherrat lupailivat, että sota loppuu ja miehet pääsevät kotiin jouluksi. Se oli yksi niistä monista valheellisista lupauksista, joilla suomalaisia sotilaita tuohon kannustettiin tekemään vielä yksi „viimeinen ponnistus“ niin monien muiden „viimeisten ponnistusten“ lisäksi. Jos Hitlerin kerskailuista nähtäneet Suomen herrat silloin itsekkin uskoi noihin valheisiinsa, niin se kuvaa vain heidän keuhkiaan.

Nyt nuo herrat eivät edes lupaakaan sodan pihasta loppumista, eikä miesten päästämisestä joulukotiin ole puhuttakaan. Nyt ei sanota edes enää, että „pahin on jo takana“, mikä vielä muutama viikko sitten oli Suomen sotapropagandan tavallista iskulauseita. Joulukuun 6 päivänä antamassaan päiväkäskyssä Mannerheim lupasi päinvastoin, että edessä ovat raskaat ajat ja että sota kestää vielä paljon uhreja.

Ääni on siis muuttunut herrain kellossa. Eikä sovi ihmetelläkään. Puhuvathan Saksan ja sen liittolaisten armeijain musertavat tappiot Stalingradissa, Keskirintamalla sekä Pohjois-Afrikassa. Nyt on selvää kieltä sotaonnan kääntymisestä, Hitlerin hirmuvallan kohtalonhetken lähenemisestä.

Suomenkin armeijan sotilaiden keskuudessa käyvät yhä harvinaisemmiksi sellaiset hahattelijat, jotka vielä uskovat Hitlerin voittoon, ja kohtapuoliin niitä saa hakea neulan kanssa. Pikaista voittoa lupailemalla ei nyt enää petetä ketään. Vararikottuneille „Suur-Suomi“-seikkailijoille ei jää konstiksi muuta kuin koettaa vetää herkkäuskoisia huulesta lupailemalla „voittoa“ kaukaisessa tulevaisuudessa ja suurten uhrien hinnalla.

Peli on siis selvä: suomalainen sotamies on lopullisesti myyty ja kavallettu, hänet on uhrattu pönkittänsä viimeiseen saakka Hitlerin luhistuvaa hirmuvallaa. Suomalainen sotamies ei pääse kotiin elossa, ei jouluksi, ei loppiaiseksi eikä koskaan, jos hän odottaa kotiin pääsyä hallitusherroilta, jos hän edelleenkin alistuu nöyränä uhrikaritsana vaeltamaan sotahullujen herrojen talutusnuorassa, „olla tollottamaan niinkuin lehmä hualeessa veessä“, erään sonkajärveläisen talonpojan kuvarikasta sanontaa käyttääksemme.

Missä on pelastus?

Nyt ei auta muu kuin joukkotoiminta. Stalingradin edustalla suurmottiin joutuneet kymmenet tuhannet romanialaiset ja saksalaiset sotamiehet pakottivat upseerinsa luopumaan toivottomasta vastarinnasta, he pakottivat kenraalinsa allekirjoittamaan antautumiskäskyn.

Samantapaisella joukkotoiminnalla voivat Suomen armeijan sotilaat pakottaa armeijan johdon vetämään suomalaiset joukot pois Neuvosto-Karjalasta, mikä tietää sodan loppua Suomen kohdalta.

Kaikukoon siis kaikissa komppanioissa, pataljoonissa ja rykmenteissä yhä äänekkäämmin ja yhä pontevammin suomalaisten sotilaiden joukkovaatimus:

Pois vieraalta maalta! Takaisin Suomeen! Jouluksi kotiin!

STALINGRADIN SUURMOTTI

SAKSALAISET KAVALSIVAT „LIITTOLAISENSA“ JÄTTÄEN HEIDÄT OMAN ONNENSA NOJAAN. ● VIISI ROMANIALAISTA DIVISIOONAA ANTAUTUI VANGIKSI. ● SOTAMIEHET PAKOTTIVAT JOUKKOVOIMALLAAN UPSEERINSA ANTA-MAAN ANTAUTUMISMÄÄRÄYKSEN.

Kuten aikaisemmin olemme jo tiedottaneet, neuvostojoukot ovat menestyksellisten hyökkäystaistelujensa aikana Stalingradin luona ottaneet 70.000 vankia, joista huomattava osa on romanialaisia sotamiehiä ja upseereja.

Miten tällaisten suurten joukkojen vangiksi antautuminen tapahtui? Niinkuin tiedetään, saksalaiset ovat koko tämän sodan ajan istuneet tuleen „liittolaisensa“ housuilla. Niinpä he pitivät romanialaisia „aseveljiäänkin“ koko ajan etulinjoilla Stalingradin luona pysytellen itse kauempana rintamalinjasta. Kun Punaisen armeijan joukot siirtyivät hyökkäykseen ja murtivat vihollisen puolustuslinjan, niin saksalaiset pötkivät kiireenkavalla pakoon, jättäen „aseveljensä“ oman onnensa nojaan.

Koko romanialainen armeija olisi tuhoutunut viimeistä miestä myöten, elleivät sotamiehet itse olisi ottaneet kohtaloaan omiin käsiinsä. Joutuessaan epätoivoi-

seen asemaan sotamiehet kieltäytyivät tappelemasta ja pakottivat upseerinsa antamaan käskyn aseiden laskemisesta. Kenraalien Mazarinin, Laskerin y.m. oli pakko täyttää sotamiesten vaatimus. Viisi romanialaista divisioonaa komentajineen ja esikuntineen siirtyi sillä tavoin neuvostojoukkojen puolelle. Saksalaisten konnien ei onnistunut tappamaan romanialaisia „liittolaisiaan“.

Eräiden joukko-osastojen sotilaat lähettivät vastoin upseerien-
sa tahtoa edustajistonsa venäläisten puolelle pyytäen Puna-armeijan päällystöä ottamaan heidät suojaansa.

Sotavangit olivat hämmästyksissään siitä inhimillisestä kohtelusta, jonka he saivat kohta tuntea neuvostojoukkojen taholta. Puna-armeijalaiset antoivat heille lämmintä ruokaa, käyttivät saunassa, antoivat puhtaat vaatteet ja sijoittivat sotavankinsa lämpimiin huoneisiin. Sairaille ja haavoittuneille tarjottiin lääkärinapua.

Viiden romanialaisen divisioonan vangiksiantautuminen Stalingradin luona saksalaisia ympäröivästä saartorenkasta puhuu selvää kieltä siitä, että Saksan liittolaiset alkavat jo ymmärtää Hitlerin tappion kiertämättömyyden, ja alkavat hyppiä pois Hitlerin hukkuvasta laivasta. Tulemme myöhemmin esittämään yksityiskohtaisempia tietoja näistä tapahtumista, jotka merkitsevät käännettä koko sodan kulussa.

„HITLER HÄVIÄÄ SODAN“

AMERIKKALAINEN SOTA-ASIAIN TUNTIJA MAJURI ELLIOT SAKSALAISTEN KOHTALOSTA

VENÄLAISET ovat pitäneet valmiina suuria reservijoukkoja ja odotelleet sopivaa tilaisuutta siirtyäkseen hyökkäykseen. Tällainen hetki on koittanut. Otollisella hetkellä ja sopivalla paikalla venäläiset heittivät reservijoukkonsa taisteluun, saavuttaen suuren voiton. Napoleon on sanonut: „Sodan voittaa se, joka osaa käyttää oikein viimeiset reservinsä“. Stalingradin taistelut ovat todistaneet oikeaksi tämän väitteen. Donin ja Volgan seuduilla seisovat vastakain venäläisten yhä kasvavat ja saksalaisten yhä hupenevat reservit. Sitäpaitsi venäläisten puolella ovat käyttämättömät Yhdysvaltain raaka-aine- ja ihmisreservit. Amerikkalaiset ovat vasta yhtyneet sotatoimiin, ja käänne on jo tapahtunut. Nyt voi sanoa täydellä varmuudella, että Hitler häviää sodan.

PAKINA

Älä nuolase ennen- kuin tipahtaa

Suomen lehdet ovat elokuusta alkaen pitäneet lukijoitaan jännityksessä lupaillen Stalingradin „viipymätöntä kukistumista“ päivästä päivään, viikosta viikkoon. Esitämme vain pari poimintoa — yleisölle opiksi ja huviksi.

„Uusi Suomi“ julisti lokakuun 20 p:nä valtavin otsikoin, että „Stalingradin vastarinnan selkäranka on taittunut“ ja että sen puolustajien asema on „täysin toivoton“.

Mitä suuret röhkien edellä, sitä pienet kiljuen perässä. „Rovaniemi“-lehti kuulutti samana päivänä juhlallisesti, että „Stalingradin kukistuminen on jo varma“, ja lisäsi arvokkaannäköisenä:

„Stalingradin kukistuminen on nyt vain hyvin lyhyen ajan kysymys, jonka seikan myös optimistisimmankin vihollisleirissä pitäisi vihdoinkin käsittää“.

Mutta Stalingradin optimistiset ja sankarilliset puolustajat eivät vain ottaneet „käsittääkseen“ „Rovaniemi“-lehden pelottelua. Arvelivat kai, että „lapsiahan niin narrataan, että piru tulee“.

Ja niin sekä „Uuden Suomen“ että „Rovaniemen“ ennustukset jäivät peliksi haaveiksi. Todellisuudessa kävi niin, että neuvostojoukot siirtyivät marraskuun 19 p:nä hyökkäykseen, murtivat saksalaiset motittajat, ottivat 70.000 sotavankia, 100.000 saksalaisen ruumiin jäädessä vauriaan taistelulentäille, saivat sotasaaliiksi 2.000 tykkiä, 4.000 konekivääriä, 1.500 hyökkäysvaunua ja suunnattoman määrän muuta sotakalustoa.

Hukkaan siis menivät hyvät humalat Suomen hitleriläisiltä propagandaurhoilta siinäkin kahakassa. Mutta kukas käskää nuolasemaan ennenkuin tipahtaa.

Taavetti Tietäöinen.

TOULONIN MERIMIESTEN SANKARITEKO

KUKUTTAESSAAN RANSKAN SOTALAIVASTON, HE NOU-
TIVAT SALAISEN RADIOASEMAN VALITYKSELLÄ SAA-
MAANSA ISÄNMAANYSTÄVIEN KEHOITUSTA.

Heti sen jälkeen, kun saksalaiset joukot hyökkäsivät valapat-
sesti miehittämättömän Rans-
kan alueelle välitti Ranskan
maalainen radioasema julis-
ksen, joka oli osoitettu ranska-
isille sotilaille, upseereille ja
merimiehille. Julistuksessa sano-
tti:

„Hitler on rikkonut väli-
rauhan. Se on yhdessä Italian
kanssa alottanut uudestaan so-
tatoimet Ranskaa vastaan.
Kysymyksessä on siis teidän
lippunne kunnia. Nouskaa
taisteluun saksalaisia ja italia-
laisia vastaan yhdessä liitto-
laistemme ja ystäviemme
amerikkalaisten ja englantilaisten kanssa! Liittykää ame-
rikkalaisiin ja englantilaisiin
merimiehiin Oranissa ja Alge-
rissa! Jos teidän ei onnistu
pelastaa laivoja, niin räjäyttäkää tai upottakaa ne! Alkää
jättäkö yhtään laivaa saksa-
laisten ja italialaisten käsiin!

Toulonin merimiehet ja up-
seerit!

Räjäyttäkää laivanne, jos
mitä ei onnistu pelastaa! Ne
eivät saa joutua saksalaisten
ja italialaisten käsiin!”

Tämä kehoitus ei kaikunut
huurille korville. Kaksi viikkoa
myöhemmin, marraskuun 24
päivänä, siis samana päivänä,
olloin saksalaiset hyökkäysvau-
tojoukot murtautuivat Toulo-
nin, ranskalaiset merimiehet rä-
jäyttivät ja upottivat Toulonin
satamassa olleen Ranskan laivas-
ton. Tuo ranskalaisten isänmaan-
ystävien sankariteko osoittaa, et-

tä Ranskan kansa ei ole laskenut
aseitaan Hitlerin edessä, vaan
jatkaa taisteluaan vapautensa ja
kunniansa puolesta.

Suomen sotapropaganda koet-
taa hitleriläiseen tyyliin vähek-
syä Toulonin tapahtumien suurta
kantavuutta ja Hitler-Saksan
siellä saamaa ankaraa iskua. Noiden harhaanjohtamisyritysten
vastapainoksi on syytä vielä
kerran muistuttaa mieliin, että
Toulonin satamassa hukutettuun
ja siten Hitlerin kynsiin joutu-
masta estettyyn Ranskan laivas-
toon kuului 3 linjalaivaa, 4 ras-
kasta ja 3 kevyttä risteilijää, 1
lentokoneiden emälaiva, 25 hä-
vittäjäläistä, 26 sukellusvenettä
ja suuri joukko muita aluksia.

SUOMALAINEN SOTILAS!

Sinä ymmärrät mainiosti, että Suomi käy nyt selvää ryöstösotaa.
Ollessasi kaukana oman maasi rajojen ulkopuolella sinä käsität hyvin,
että Rydin ja muiden Helsingin herrojen puheet Suomen itsenäisyy-
den turvaamisesta „Neuvostoliiton hyökkäystä“ vastaan on ovelaa
valhepropagandaa.

Olet ehkä itsekä aikoinasi antanut vaiteliaan suostumukseksi
„Suur-Suomi“-vouhotukselle niin kauan kuin kaikki näytti sujuvan
hyvin, päätellen, että „herrathan sen asian paremmin tietää“. Olet
ehkä niellyt herrojen paksuimmatkin propagandavalheet tuumien, että
„kyllä ne pojat osaa“.

Ajat ovat nyt muuttuneet. „Voittamattomaksi“ kehutti Hitlerin
armeija saa selkäsauvan toisensa jälkeen. Se on oppinut juoksemaan
karkuun ja antautumaan vangiksi, ja se saa yhä enemmän tottua sii-
hen. Sinä tunnet sen hetken lähenevän, jolloin „Suur-Suomi“-rehe-
tely on muuttuva itkuksi ja hammasten kiristykseksi.

Herrojen ulkokultaiset propagandajaaritukset alkavat sinua tym-
päistä. Sinä alat ajatella omilla aivoillasi. Tahdot tahi et, sinun sil-
mäsi avautuvat näkemään surullisen totuuden: Helsingin herrat ovat
huutaneet Suomen itsenäisyyden puolustamisesta Neuvostoliittoa
vastaan, voidakseen itse rauhassa myydä Suomen itsenäisyyden
Hitlerille, tehdä Suomesta Saksan alusmaan.

Jos annat tuon kaiken tapahtua vastaan sanomatta, olet nahjus
ja raukka, joka ansaitsee orjan surullisen kohtalon.

Jos olet mies, jos rehellisesti tahdot taistella maasi riippumatto-
muuden puolesta, niin käännät aseesi maahasi tunkeutuneita röyh-
keitä saksalaisia vastaan, alat lyödä niitä edestä ja takaa, karkoit-
taaksesi ne kotimaasi kamaralta.

Muuta valinnan varaa sinulla ei ole.

Miten Rommel ka- valsi

italialaiset liittolaisensa
Länsiaavikolla

Askettain Afrikan rintamalta
palannut Iso-Britannian hallituk-
sen edustaja on lausunut, että
kenraali Montgomery kertoi hä-
nelle saksalaisten häikäilemättö-
mästä ja epäinhimillisestä suh-
tautumisesta italialaisiin. Italia-
lais-saksalaisilla sotajoukoilla ei
ole riittävästi kulkuvälineitä, ja
perääntyessään saksalaiset otti-
vat hyvissä ajoin kaikki kuorma-
autot omien sotajoukkojensa
kuljetusta varten. Näin ollen
300.000 italialaista sotamiestä ja
upseeria, heidän joukossaan 100
kenraalia, jäivät kokonaan ilman
kulkuvälineitä ja olivat pakoitet-
tuja joko antautumaan hyökkää-
ville englantilaisille tahi jäämään
aavikolle ilman vettä ja ruokaa.

Sellaista on hitleriläisten „liit-
touskollisuus“. He voivat kaval-
taa „liittolaisensa“ millä hetkellä
tahansa. On ajoissa tehtävä pe-
säero noista kieroista „asevel-
jistä“.

KAATUNEEN KORP-
RAALIN ÄITI

vastaa Risto Rydille

Kaiken sen „muunnetun totuuden“ joukossa, jota Risto Ryti taritsi kuulijoilleen itsenäisyyspäiväpuheessaan, oli sellainenkin mahdoton väite, että Suomen kansa on muka yksimielisesti sodan jatkamisen kannalla. Viime vuoden itsenäisyyspäivänä Ryti esitti saman väitteen, johon eräs äiti Humppilasta vastasi saman päivän iltana kirjoittamassaan kirjeessä sittemmin rintamalla kaatuneelle pojalleen:

„Herroilla on aina vaan se yksimielisyyden taistelu huulilla, vaikka ei enää kukaan haluaisi sotia... Kyllä täällä kotirintamalla ylistellään ja kiitellään, että poikamme on siellä halusta ja yksimielisesti. Mutta se halu on kai toista, sen sanoo jokaisen järki. Eikä ne kauniit sanat suuta revä. Ja sellaiset herrat sitä sanoo, joiden ei itse ole tarvinnut sinne lähteä“.

Saksalaiset ryöstävät „liittolaisiltaan“
elintarpeet

Hitler-Saksa käy sotaa „liittolaistensa“ kustannuksella. Samaan aikaan kun Italian, Romanian, Unkarin ja Suomen sotajoukot vuodattavat vertaan rintamalla Hitlerin anastuspyyteiden puolesta, saksalaiset ryöstöretkikunnat isännöivät heidän maassaan, pakottaen väestön luovuttamaan viimeisetkin elintarvikevaransa. Hitler on esittänyt Unkarille vaatimuksen uuden viljaerän luovuttamisesta. Heti sen jälkeen Unkarin väestön leipäannos alennettiin 150 grammaan päivässä. Tämä on aiheuttanut suurta levottomuutta Unkarin väestön keskuudessa.

Joulupuurolle

Ne ojjo meijännii porukasta kaekki kaverit paenunna kotpuolee joulutulle, nii jotta eihän sitä tok meikäläinen kää ennee kehtoo ruveta sitä Mannerheimi keväthyökkäystä vahtoomaa. Selvä ja suora se on tää meijännii tie, jos liene Ryjinni.

Vangiksi antautuminen ei ole häpeä,
vaan järkevä teko

„Se, joka antautuu vangiksi, lakkaa olemasta vihollinen“.

sanotaan Punaisen armeijan päällikön julistuksessa Stalingradin luona saarretuille saksalaisille joukoille.

NEUVOSTOJOUKKOJEN menestyksellisen hyökkäyksen aikana on kokonaisia saksalaisia armeijoita jäänyt saarroksiin Stalingradin luona. Saarrettujen vihollisjoukkojen tuhoaminen jatkuu. Eloon jäävät vain ne, jotka antautuvat vangiksi. Punaisen armeijan päällikö on julkaissut kenraalien Jeremenkon ja Rokossovskin allekirjoittaman vetoomuksen saarretuille saksalaisille joukoille. Vetoomuksessa sanotaan:

„Sotamies, joka toivoton tilanteessa antautuu vangiksi, ei suinkaan tee häpeällistä tekoa, vaan menettelee järkevästi. Sotahistoria tuntee paljon sellaisia esimerkkejä, jolloin urhoollisimmatkin sotilaat ja upseerit ovat laskeneet aseensa nähdessään, että vastarinnan tekeminen on toivotonta. Se, joka antautuu vangiksi, lakkaa olemasta vihollinen“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 124
1942

RINTA MALEHTI

Keskiviikkona
joulukuun 16 pnäJOUKKOTAISTELUUN SODAN LOPETTAMISEKSI!
JOULUKSI KOTIIN!

Käännö

Suursodan kulussa on selvästi havaittavissa jyrkkä käänne. On päättynyt Hitler-Saksan voiton kausi ja alkanut sen vastoin käymisten ja musertavien tappioiden sarja.

Sotatoimien alotteen siirtymisen Punaisen armeijan käsiin, sen siirtyminen puolustuksesta hyökkäykseen, saksalais-romaniolaisten armeijain motittaminen Stalingradin edustalla, niiden menettäessä taistelujen ensimmäisinä kymmenenä päivänä 100.000 miestä kaatuneina ja 70.000 miestä sotavankeina, Punaisen armeijan aloittama hyökkäys Velikije Lukin suunnalla, Rommelin armeijan hurja pako ja 300.000 italialaisen vangiksi joutuminen Länsiaavikolla sekä samanaikaiset englantilais-amerikkalaisten joukkojen kauaskantoiset ja menestykselliset sotatoimet Pohjois-Afrikassa ja niihin liittyvä Ranskan sotalaivaston hukuttaminen Toulonin satamassa — sellainen on näiden käänteentekevien tapahtumien lyhyt luettelo.

Hitler-Saksalle erikoisen kotalokas murheen merkki on se suuressa mittakaavassa alkanut sotilaiden oma-alotteinen sodanvastainen joukkotoiminta, joka johti viiden romanialaisen divisioonan antautumiseen Stalingradin edustalla ja yli 60 ranskalaisen sotalaivan hukuttami-

NEUVOSTOJOUKKOJEN SOTASAALIS JA
VIHOLLISEN MENETYKSET

Stalingradin luona

Meidän joukkojemme hyökkäyksen aikana Stalingradin luona marraskuun 19 ja joulukuun 11 päivien välisenä aikana on viholliselta kaapattu: 105 lentokonetta, 1510 hyökkäysvaunua, 2.134 erikokoista tykkiä, 1.714 kranaatin- ja miinanheitintä, 28 nelipiippuista ilmatorjuntatykkiä, 4.175 konekivääriä, 311 panssarintorjuntakivääriä, yli 2.000 konepistoolia, 4.196.000 ammusta, yli 20.000.000 patruunaa, 7.306 autoa, 1.385 moottoripyörää, 62 radioasemaa, 522 kilometriä puhelinjohtoa sekä muuta sotakalustoa.

Joulukuun 11 päivään mennessä vankien lukumäärä lisääntyi 6.400 miehellä. Kaikkiaan on marraskuun 19 ja joulukuun 11 päivien välisenä aikana käydyissä taisteluissa otettu vangiksi 72.400 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Taisteluiden kuluessa marraskuun 19 ja joulukuun 11 päivien välisenä aikana meidän sotajoukkomme ovat tuhonneet 632 vihollisen lentokonetta, joista 353 kuljetuskonetta, 548 hyökkäysvaunua, 934 erikokoista tykkiä, 1.946 konekivääriä ja 1.386 autoa.

Samana aikana on vihollinen menettänyt Stalingradin luona yksistään kaatuneina yli 94.000 sotamiestä ja upseeria, joista neljä viidettä osaa saksalaisia, loput romanialaisia.

Keskirintamalla

Taisteluiden aikana marraskuun 25 päivästä joulukuun 11 päivään meidän joukkomme ovat Keskirintamalla kaapanneet 194 hyökkäysvaunua, 550 erikokoista tykkiä, 1.053 konekivääriä, 7.000 kivääriä, lähes 300.000 ammusta, 7.126.000 patruunaa, 920 autoa, 58 radioasemaa ja 43 erilaista varastoa.

Samana aikana on otettu vangiksi 2.100 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Meidän joukkomme ovat tuhonneet yli 200 vihollisen lentokonetta, 416 hyökkäysvaunua, 541 tykkiä, yli 1.000 kranaatinheitintä, 1.230 konekivääriä ja 850 autoa.

Epätäydellisten tietojen mukaan saksalaiset ovat taisteluiden aikana Keskirintamalla menettäneet yksistään kaatuneina yli 75 tuhatta sotamiestä ja upseeria.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

(Jatkuu 2. siv.)

Käännö

(Jatkoo 1. siv.)

seen Toulonin satamassa.

Stalingradin edustalla saarroksiin joutuneet romanialaiset sotilaat eivät suostuneet tappamaan itseään saksalaisten „liittolaistensa“ puolesta. He tekivät tenän, alkivat joukolla vaatia hyödyttömän vastarinnan lopettamista, valitsivat omat edustajansa neuvottelemaan Punaisen armeijan johdon kanssa antautumisesta, nostivat valkoiset liput antautumisensa merkiksi, pakottivatpa vielä kenraalinsakin allekirjoittamaan antautumismääräyksen.

Ranskalaiset merimiehet eivät halunneet luovuttaa Ranskan sotalaivastoa Euroopan kansojen pyövelin Hitlerin käsiin. He kieltäytyivät tottelemasta Hitlerin kätyriksi antautuneiden Petainien ja Lavallen petturihallituksen määräyksiä, ja joukkovaatimuksillaan pakottivat upseerinsa, vieläpä amiraalinsakin antamaan käskyn laivojen upottamisesta.

Hitler-Saksan onnettomien „liittolaisten“ ja vasallimaiden sotilaiden joukkotaistelu sotaa vastaan on alkanut. Se tulee kehitty-

mään ja laajenemaan suureksi kapinalliseksi.

Suomenkin armeijan sotilaiden on jo aika kieltäytyä tappamasta itseään Hitlerin tykinruokana. Romanialaisten sotilaiden ja ranskalaisten merimiesten esimerkki osoittaa, että sotamiehet voivat joukkovoimallaan pakottaa upseerinsa alistumaan tahtoonsa.

Suomalaiset sotamiehet voivat lopettaa toivottoman ja onnettoman sodan ryhtymällä joukolla vaatimaan Suomen armeijan joukko-osastojen poistamista Neuvosto-Karjalasta, niiden viemistä Suomen omille rajoille.

SANOI...

„Tiemme on suora ja selvä“, sanoi Ryti, kun päänsä Karjalan mäntyyn iski.

„Venäläisten vastahyökkäys on Hitler-Saksan lopun alkua“,

KIRJOITTAA ENGLANTILAINEN LEHTI

Englantilainen sanomalehti „Reynolds News“ kirjoittaa:

Venäläisten yhä kehittyvä hyökkäys Itärintamalla merkitsee Hitler-Saksan lopun alkua. On saavutettu kiinteä yhteys sotatoimissa Venäjän ja Afrikan rintamalla. Hitlerille oli aivan odottamatonta noilla molemmilla rintamilla aloitettu hyökkäys.

Ensimmäisen kerran tämän sodan aikana englantilais-amerikkalaiset ja venäläiset sotatoimet tukevat toisiaan. Hitleriä uhkaa nyt vaara Afrikasta, Stalingradin suunnalta, Kaukaasiasta ja Itärintaman keskiloikolta. Liittolaisten tehtävänä on jatkaa hyökkäystä, puhdistaa Välimeren seudut sekä saattaa Italia pois sodasta, lähettämällä samaan aikaan yhä enemmän aseita Venäjälle Punaisen armeijan hyökkäyksen voimistuttamiseksi.

toisen kustannuksella, istuakseen vierailu housuilla tuleen.

Suomen väestö voi nyt omasta kokemuksestaan vahvistaa oikeaksi „Pikku jättiläisen“ väitteen. Perä-Pohjolan talonpojat ovat koko sodan ajan olleet helisemässä sotilasvormuun puettujen saksalaisten pitkäkyntisten kanssa. Kenraalileversti Falkenhorst kehuu viime vuoden lokakuun 11 p:nä antamassaan päiväkäskyssä, että hänen uljaat joukkonsa varastavat heinät suomalaisten talonpoikien ladoista, kähveltävät ovet ja katotkin aitoista ja asuinrakennuksista, vohkivat ihmisten polkupyörät ja maalaavat ne toisenvärisiksi oikeiden omistajien harhaanjohtamiseksi j.n.e.

Kemijärven kuljetusosastolla palvellut hevospoliisi Olavi Junttila kertoi vangiksi jouduttuaan, että elokuun loppupuolella saksalaiset sotamiehet murtautuivat Kemijärvellä sijaitsevaan Koivuniemen kauppaan, „evakuoivat“ kaiken, minkä suinkin irti saivat ja lähettivät „sotasaaliinsa“ matkalaukuissa Saksaan.

Muuan tamperelainen työmiehen vaimo valitti rintamalle miehelleen kirjoittamassaan kirjeessä, että hänen vuokralaisinaan asuvien lottien kanssa yötään „juhlineet“ saksalaiset „kavaljeerit“ varastivat sänkylakanatkin aamulla poislähtiessään.

Mutta tuo Maxien ja Fritzien näpistely on pientä sen rinnalla,

Ketä Ryti luulee peittävänsä?

Herra Ryti kehtasi vielä äskeisessä itsenäisyyspäiväpuheessaan intää entiseen tyyliin, että „Neuvostoliitto hyökkäsi Suomen ppuun“.

Herra Ryti näyttää luulevan, että maailma on unohtanut seuraakumoamattomat tosiasiat:

1) että jo kauan ennen sodan alkamista Suomen hallitus sallii tuoda Suomeen 80.000 miestä lentokoneineen, hyökkäysvauneineen ja tykistöineen;

2) että ennen sodan alkamista koko Suomessa julistettiin yleisliikkeenä;

3) että kesäkuun 22 päivän vastaisena yönä Suomen alueelta lähtivät ensimmäiset lentohyökkäykset Kronstadtin

4) ja että samalla hetkellä, jolloin Saksa hyökkäsi Neuvostoliittokimppeun, Hitler julisti koko maailman kuullen Suomen armeijan ottavan osaa hänen sotaretkeensä „oman marsalkkansa johdolla“.

Ryti luulee ihmisten unohtaneen, kuinka Mannerheim vuonna 1918 ja myöskin tämän sodan alkaessa julisti virallisessa päiväkäskyssä, että hän ei pistä miekkaansa tuppeen ennenkuin Suur-Suomi on luotu.

Punaisen armeijan vangiksi joutunut alikersantti Aimo Mäntylä ja Porin läänin Kosken pitäjältä sanoi kuulustelussa:

„Ei yksikään Suomessa usko, että sodan aloitti Venäjä, vaan jokainen, jonka kanssa olen keskustellut, on sanonut, että sodan alkoi Suomi“.

Näin sanoo jokainen rehellinen suomalainen. Ja kaikkiaan sen tähden, että Suomen herrat aloittivat sodan höynähtäessään luulevan, että Hitlerin turvin voidaan toteuttaa kauan haudotut Neuvosto-Karjalan maiden anastussuunnitelmat.

Miksi Risto siis puhuu puuta heinää? Ketähän hän luulee vetävänsä huulesta? Ruotsalaisiako? Amerikkalaisiako?

Luulot pois!

SANOI...

„Nyt sitä on päästy omavaraisiksi“, sanoi alogas, kun sellupuuroa söi.

„Tässä on nyt pohjaa kansamme suurelle yhtenäisyydelle“, sanoi haudankaivaja, kun „sankarihaudan“ valmiiksi sai.

„Parempi ku ruppeen haudankaivajaks“, sanoi nahkuri Mäntylä, kun Rydin itsenäisyyspäiväpuheen kuuli.

— Vichyn hallituksen entisistä sotajoukoista muodostetaan nyt uutta 300.000-miehistä ranskalaista armeijaa, joka tulee yhdessä englantilaisten ja amerikkalaisten joukkojen kanssa taistelemaan akselivaltoja vastaan.

Miten Turkia koetettiin saada sotaan Neuvostoliittoa vastaan

PAPENIN „MURHAYRITYS“

PALJASTUU SAKSALAISTEN

JÄRJESTÄMÄKSI PROVO-

KATIOKSI

Kuluvan vuoden kesällä alkoi Ankarassa oikeusjuttu Neuvostoliiton konsuliviraston toimitsijoi- ta Pavlovia ja Kornilovia vastaan, joita syytettiin „murhayrityksestä“ Saksan lähettämästä von Papenia vastaan.

Jo ensimmäisessä oikeusistunnossa Pavlov ja Kornilov todistivat itsensä syyttömiksi ja osoittivat, että Papenin „murhayritysjuttu“ on alusta loppuun saakka Berliinissä keksittyä provokatiota, jonka tarkoituksena oli vetää Turkki sotaan Neuvostoliittoa ja Englantia vastaan.

Oikeudenkäyntiä kuitenkin jatkettiin. Nyt, monien kuukausien jälkeen, on saksalaisten provokatio tullut täydellisesti paljastetuksi.

Muuan Suleiman, joka koko oikeusjutun ajan oli esiintynyt saksalaisten provokaattorien tärkeimpänä „työkaluna“, pyysi joulukuun 9 päivän oikeusistunnossa puheenvuoron ja paljasti provokaattorien konnuden. Hän sanoi, että kaikki mitä hän oli tähän asti puhunut syytetyjä neuvostokansalaisia vastaan, oli pelkkää valhetta. Suleiman kertoi yksityiskohtaisesti, kuinka hänet pakotettiin esittämään keksittyjä valhejuttuja, pieksämällä ja kiduttamalla.

Suleimanin puhe paljasti yhdellä iskulla saksalaisten provokaattorien järjestämän oikeusjutun rikollisen luonteen. Ei ihme, jos yleisen syyttäjän apulainen, saksalaishätyri Kemal Boro purskahti oikeussalissa kiukusta itkun.

Ankaran oikeusjutun surullisen loppunäytös on riistänyt Hitleriltä viimeisenkin valtin, jota hän yritti käyttää vetäkkeeseen Turkin rikokselliseen sotaseikkailuunsa Neuvostoliittoa vastaan. Tämä oikeusjuttu paljasti koko maailmalle millaista kavalaa valhepolitiikkaa Hitler-Saksa harjoittaa rikollisten päämääriensä saavuttamiseksi.

Akseli rakoilee

Italiassa kasvaa tyyty-
mättömyys saksalaisia
kohtaan.

Sen jälkeen kun Amerikan ja Englannin joukot miehittivät Pohjois-Afrikan ja kun saksalaiset oman nahkansa pelastaakseen kavalsivat italialaiset „liittolaisensa“ Egyptin—Libyan rintamalla, alkoi Italiassa voimakas fascisminvastainen liike.

Joulukuun alussa levitettiin kaikissa tehtaissa ja virastoissa Italian sosialistisen puolueen maanalaista julistusta, jossa sanotaan:

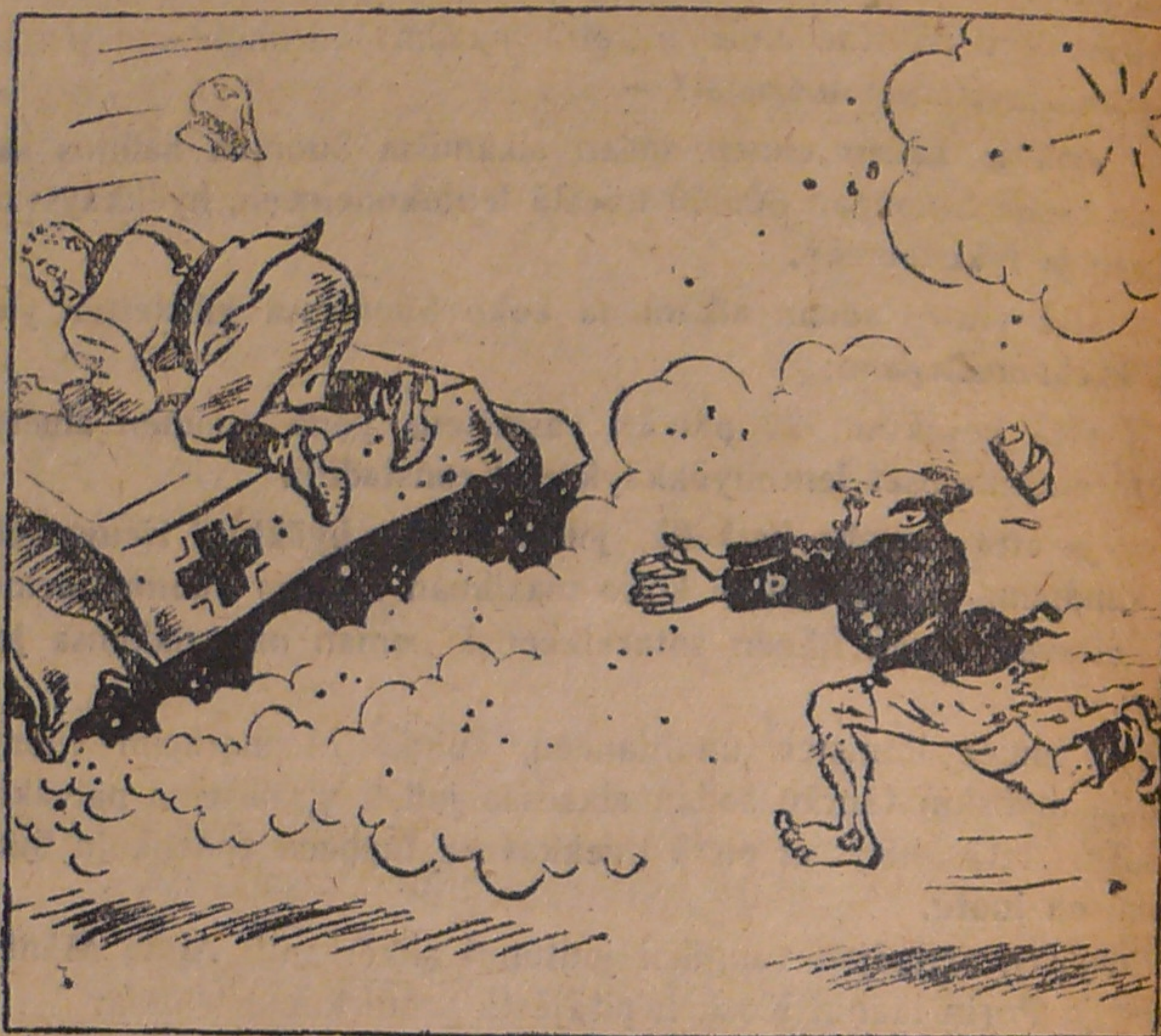
„Italian kansan parhaat pojat on lähetetty rintamalle vuodattamaan vertaan Saksan etujen puolesta. Fascistit ovat tehneet maastamme Saksan alusmaaan. He lupasivat meille pikaista voittoa sodassa, mutta saattoivat maamme täydelliseen tuhoon.

Italian kansalaiset, alkää alistuko täyttämään fascistisen hallituksen määräyksiä! Työläiset sotatarviketehtailla, saboteerkaa ja käyttäkää hyväksenne jokaista tilaisuutta häiritäkseen tehtaiden työtä! Rautatietyöläiset, häiritkää rautatieliikennettä, pidättäkää junien kulkua. Virkailijat, pankaa sekaisin virastojenne asiatt!“

KAPINA
SISILIAN SAARELLA

ITALIALAINEN SOTAVAKI
LIITTYY KAPINALLISIIN.
● SAKSALAISIA S.S.-JOUK-
KOJA LÄHETETÄÄN KAPI-
NAA KUKISTAMAAN.

Lontoo, joulukuun 12 pnä. Reuterin tietotoimiston Marokosta saamien tietojen mukaan on Sisilian saarella puhjennut kapina. Kun kapinaa kukistamaan lähetetyt italialaiset joukko-osastot liittyivät kapinallisiin, lähettivät saksalaiset kiireesti S.S.-divisioonan Sisiliaan.

KUINKA ROMMEL JÄTTI ITALIALAI-
SET „ASEVELJET“ PUILLE
PALJAILLE

Vuimeiset sotatapahtumat Afrikassa ovat kärjistäneet vieläkin enemmän Saksan ja Italian välisiä ristiriitoja. Italialaiset tietävät nyt, että juuri saksalaiset ovat syypäät heidän nykyiseen arveluttavaan asemaansa ja kokonaisten armeijoiden tuhoutumiseen Egyptin rintamalla. He tietävät, että juuri saksalainen kenraali Rommel otti italialaisilta joukoilta kaikki moottoroidut kulkuvälineet ja suoritti joukkoineen karkuunlähdon Egyptin rintamalta italialaisilla autoilla, antaen italialaisille divi-
siooneille määräyksen jäädä paikoilleen.

SUOMEN HERRAIN VIKAPISTO

„Jos Suomen kansa haluaa rauhaa, on sen
käännyttävä itään“,

SANOO RUOTSALAINEN LEHTI

RUOTSALAINEN AIKAKAUSLEHTI „N U“ KIRJOITTAI:

„Suomen hallitus on pannut paljon peliin luottaessaan saksalais-
ten täydelliseen voittoon. Mutta tuon askeleen perustana ovat ol-
leet edellytykset, jotka ovat osoittautuneet harhakuviksi. Tärkein
niistä perustui varmuuteen, että sota tulee olemaan lyhytaikainen,
että Leningrad ja Moskova kukistuvat ja että Venäjän sotilaallinen
mahti tulee tuhoutuksi. Mitään sellaista ei ole tapahtunut. Uuden so-
tatalven kynnyksellä Suomi seisoo vastakkain Neuvostoliiton kans-
sa, jota ei ole voitettu.

Monet seikat viittaavat siihen, että Suomi pyrkii tällä hetkellä
avaamaan akkunansa länteen.“

„Me olemme sen huomanneet, — huomauttaa tähän „N y Dag“
— mutta jos Suomen kansa haluaa rauhaa, on sen käännyttävä
itään.“

SOTILAAN ÄÄNI

125
1942

RINTAMALEHTI

Lauantaina
joulukuun 19 pnä

POIS HITLERIN HUKKUVASTA LAIVASTA!
TAKAISIN SUOMEEN! JOULUKSI KOTIIN!

KENELLÄ ON
OIKEUS ELÄÄ?

KAVAHDA, SUOMEN MIES!

Vihollinen on takanasii!

oikeus elää, se on Neuvostoliit-
tossa itsestään selvä asia jokai-
selle koululäpselekin.

Mutta elämisen oikeus ei ole
sama kuin ryöstämisen oikeus.

Aikovatko mannerheimiläiset
„Suur-Suomi“ seikkailijat edel-
leenkin pitää kiinni ryöstösaaliis-
ta vai suostuvatko he lähte-
mään pois neuvostomaan kama-

ralta, ennenkuin tulee itku ja
hammasten kiristys?

Siinä on suora ja selvä kysy-
mys, johon nyt vaaditaan tinki-
mätöntä — vastausta jokaiselta
Suomen armeijan sotilaalta, niin
sotamieheltä kuin upseeriltakin.
Tässä ei auta kiemurtelu eikä

(Jatkuu 3. siv.)

Miten 70.000 saksalaista ja romanialaista sotamiestä ja upseeria antautui vangiksi Stalingradin luona

Kuten aikaisemmin olemme tiedoittaneet, antautui kymmenpäiväisten taistelujen aikana Stalingradin luona vangiksi 70.000 romanialaista ja saksalaista sotamiestä ja upseeria, nähdessään vastarinnan jatkamisen toivottomuuden.

Esitämme sotavankien omia lausuntoja noista vallavista tapahtumista.

Saarretut sotilaat lähtevät edustajiaan venäläisten luona

Sotavanki, sotamies Christian Felcke kertoo:

„Marraskuun 25 päivänä sa-noittiin meille, että venäläiset ovat lähteneet etenemään pohjoisesta käsin ja että meidän täytyy pidättää heitä. Marraskuun 27 päivänä tuli JR 522:sta miehiä meidän asemiemme kautta ja he kertoivat, että heidän piti koettaa pelastautua länteen päin Donin yli. Nyt me huomaisimme, että meille oli valehdeltu, ja että olimme motissa.

Annoimme kolmen toverimme, joiden piti lähteä edessä päin olevalle tähistyspaikalle, tehtäväksi mennä yöllä venäläisten puolelle ja ilmoittaa meidän antautumispäätöksestämme.

Seuraavana aamuna kello 6 ammuttiin venäläisten asemista samanaikaisesti valkoinen, vihreä ja punainen raketti. Se oli sovittu merkki. Pian sen jälkeen venäläiset murtautuivat meidän asemiemme läpi. Eräs osasto tuli meidän patterillemme ja me antauduimme vangeiksi.

Upseeritkin tulevat järkiinsä

Luutnantti Theodor Scheibler sanoi vangiksi jouduttuaan:

Marraskuun 27 päivänä antoi majurimme minun ymmärtää, että me olimme motissa,

mutta että meidän täytyisi taitella viimeiseen mieheen. Minä vietin vaikean yön. Mutta aamuun mennessä oli minun päätökseni tehty. Meidän tähtijämme olivat todenneet, että venäläiset suunnittelivat yllättävää hyökkäystä ilman tykistövalmistelua, mistä minä en kuitenkaan sanonut mitään miehileni. Minä ilmoitin aikeeni ainoastaan erälle aliupseerille, johon voin luottaa. Aamuhämärässä lähetin miehet ryömimään eteenpäin muka määrättyä tehtävää täyttämään. Heti sen jälkeen alkoi venäläisten hyökkäys. Silloin komensin kovalla äänellä: Aseet laskettava maahan! Me lähennimme kädet ylhäällä venäläisiä, jotka heti lopettivat tulittamisen. Luulen, että olen toiminut oikein.

Miten saksalaiset kohtelevat „aseveljiään“

Stalingradin luona Punaisen armeijan vangiksi joutunut saksalainen sotamies Franz Michel kertoo, että heti sen jälkeen, kun saksalaiset ja romanialaiset joukot joutuivat saarroksiin Stalingradin luona, alkoi romanialaisten sotamiesten keskuudessa levottomuuksia. Pelänten avoimen sotilaskapinan puhkeamista Saksan armeijan johto antoi määräyksen hajallelyötyjen romanialaisten divisioonien aseistariisumisesta. Aseistariisutut romanialaiset sotamiehet ja upseerit ajettiin sotavankileireihin, missä heitä pidettiin useita päiviä ilman ruokaa.

Niin konnamaisesti kuin saksalaiset kohtelevatkin „liittolaisiaan“, jotka kieltäytyvät pottamasta nälpejään hitleriläisten puolesta, ei heidän onnistu enää estää „liittolaisten“ karkaamista pois Hitlerin leiristä. Tämä ilmiö

(Jatkuu 3. siv.)

HITLER TARVITSEE TAAS SYNTIPUKKEJA

Ohranoita viraltapantujen kenraalien tilalle

Punaisen armeijan voittoisa hyökkäys Stalingradin luona ja Keskirintamalla sekä saksalaisten kärsimät suuret tappiot ovat tehneet masentavan vaikutuksen Saksan väestöön. Hitler koettaa säilyttää taas, samoin kuin viime vuonnakin, syyn kesä- ja syystaistelujensa epäonnistumisesta kenraaliensa niskaan. Niinpä Berliinistä ilmoitetaan virallisesti, että useita huomattavia saksalaisia kenraaleja on pantu pois viralta. Virkaheittojen luetteloon on lisääntynyt kenraalisotamarsalkka Witzleben'in, kenraali von Busch'in y.m. nimet. Saksan yleisesikunnan päällikkö kenraalileversti Halder on myös erotettu virastaan.

Viralta pois pantujen kenraalien tilalle häärivät sellaiset keljut Gestapon miehet kuin kenraali Zeitzler, ohranapäällikkö Himmlerin läheinen ystävä, y.m.

Hukkuva tarraa oljenkorteen, mutta se ei pelasta häntä painumasta pohjaan.

VAROITTAVA ESIMERKKI SUOMELLE

Italia joutumassa liittolaisten hyökkäyksen kohteeksi

Sotatapahtumat Pohjois-Afrikassa ovat suuresti horjuttaneet Hitler-Saksan ja sen liittolaisten asemaa. Erikoisen raskaan iskun on saanut Italia. 300.000 italialaista sotamiestä ja upseeria, heidän joukossaan 100 kenraalia on joutunut englantilaisten vangiksi. Saksalaiset ovat suorastaan kaivattaneet italialaiset „liittolaisensa“. Perääntyessään Egyptin—Libyan rintamalta saksalainen kenraali Rommel otti „liittolaisiltaan“ kaikki kuljetusvälineet ja antoi italialaisille käskyn olla paikallaan.

Sen jälkeen, kun englantilaiset ja amerikkalaiset miehittivät Ranskan Pohjois-Afrikan, sotapäätös on siirtynyt välittömästi Italian rajoille. Englantilaiset ovat alkaneet jo Italian kaupunkien tuhoisan pommituksen. Milanossa, Torinossa ja Genovassa on hajonnut tuhansia asuinrakennuksia. Englannin pääministeri Churchill on lausunut tämän johdosta, että englantilaisten ilmahyökkäykset Italiaan ovat vasta alkusoittoa. Suuret hyökkäystaistelut ovat edessä. Pohjois-Afriikkaa tullaan käyttämään ponnahduslautana hyök-

käyksen suorittamisessa Euroopan mantereelle.

„New York Times“ kirjoittaa, että Italian vastustuskyky voidaan murtaa muutamassa kuukaudessa.

Englantilaiset lentokoneet tekevät äskettäin uuden hyökkäyksen Torinoon. Kaupunki oli useamman päivän tämän jälkeen tulen vallassa. Kokonaiset kaupunginosat ovat muuttuneet raunioiksi. Viranomaisten kielloista huolimatta työläiset jättävät työpaikkansa ja pakenevat pakokauhun vallassa maalle. Suurin osa kaupungin tehtaista on suljettu. Samanlaisen pakokauhun vallassa ovat Italian muidenkin teollisuuskaupunkien työläiset.

Italian kohtalo on varoittava esimerkki Suomelle. Se osoittaa, millaiseen surkeaan asemaan on joutunut maa, joka on lähtenyt yhdessä Hitler-Saksan kanssa rikollisen sotaseikkauksen tielle. Ainoastaan pesäero Hitleristä voi pelastaa Suomen perikadolta.

KENELLÄ ON OIKEUS ELÄÄ?

(Jatkoa 1. siv.)

Ulkertelu eikä myöskään „syvämieliset“ jaarittelut „pienten kansojen elämisen oikeudesta“. Suomen kansalla on oikeus elää, mutta sitä oikeutta ei ole annettu Suomen kansalaisille, jotka kelleenkin polkevat neuvostomaan kamaraa sen anastajina. Heitä odottaa ainoastaan säälittömän tuho.

Jos Suomen armeijan sotilaat joutuvat elää, on heidän kiireesti yhdyttävä joukolla vaatimaan Suomen armeijan joukko-osasto-

jen viemistä pois Neuvostomaan kamaralta.

Jos Suomen kansa tahtoo pitää kiinni elämisen oikeudestaan, on sen ansaittava tämä oikeus nousemalla joukkotaisteluun Ryttien, Mannerheimien, Waldenien y.m. saksalaiskätyrien hallituksen kukistamiseksi, ja vaadittava Hitler-Saksan kanssa solmitun sotaliiton purkamista.

Joka ei nyt lähde pois Hitlerin hukkuvasta laivasta, on tuhon oma.

Afrikan taistelut jouduttavat toisen rintaman muodostamista Eurooppaan

STALININ LAUSUNTO.

„Kysymys on ennen kaikkea siitä, että sikäli kuin sota-toimet Afrikassa merkitsevät aloitteen siirtymistä meidän liittolaistemme käsiin, ne muuttavat perinpohjin sotilaallisen ja poliittisen tilanteen Euroopassa englantilais-neuvostoliittolais-amerikkalaisen liittoutuman eduksi. Ne horjuttavat Hitler-Saksan, akseli-valtojen systeemin johtavan voiman, arvovaltaa ja masentavat Hitlerin liittolaisia Euroopassa. Ne herättävät Ranskan horrostilasta, panevat liikkeelle hitleriläisvastaiset voimat Ranskassa ja tarjoavat tukikohdan hitleriläisvastaisen Ranskan armeijan järjestämiselle. Ne luovat edellytykset Italian joutumiselle pois taistelurintamasta ja Hitler-Saksan eristämiseksi. Ne luovat vihdoin edellytykset toisen rintaman järjestämiselle Eurooppaan lähelle Saksan elin-keskuksia, millä tulee olemaan ratkaiseva merkitys järjestettäessä voittoa hitleriläisestä hirmuvallasta.“

Miten saksalaiset...

(Jatkoa 2. siv.)

on saanut valtavan joukkoluonteeseen, kuten viiden romanialaisen divisioonan antautuminen Stalingradin edustalla ja satojen tuhansien italialaisten antautuminen Länsiaavikolla osoittaa.

Nyt on suomalaisten vuoro kieltäytyä tapattamasta itseään Hitlerin tykinruokana. Jos he aikovat jäädä viimeisiksi Hitlerin hukkuvaan laivaan, niin sen pahempi heille itselleen. Vitkastele on hengenvaarallista, sillä Hitlerin lopullinen tappio on nyt lähempänä kuin moni aavistaa.

SUOMALAINEN SOTILAS! JOS TAHDOT ELÄÄ, LÄHDE KIIREESTI OMALLE MAALLESII!

ROMMELIN PAKO- RETKI JATKUU

Lontoosta tiedoitetaan, että 8. englantilainen armeija on joulukuun 12 päivänä lyönyt Rommelin joukot pois niiden tukikohdista Merza-Bregin luona. Rommelin joukot perääntyvät merenrantaa pitkin Mizuartaan kohti.

Kairosta tiedoitetaan virallisesti, että Rommelin joukot ovat joulukuun 14 päivän aamulla perääntyneet puolustusasemista El-Ageilassa. 8. armeija jatkaa perääntyvän vihollisen takaa-ajoa.

Jos vihollinen ei laske aseitaan, niin se tuhotaan

„PUNAINEN ARMEIJA ottaa saksalaisia sotamiehiä ja upseereita vangiksi, jos he antautuvat, ja säästää heidän henkensä. Punainen armeija tuhoaa saksalaisia sotamiehiä ja upseereita, jos he kieltäytyvät laskemasta aseitaan ja yrittävät ase kädessä orjuuttaa meidän kotimaatamme“.

Näin sanoi Stalin päiväkäskyssään N:o 55 helmikuun 23 pnä 1942.

Punainen armeija noudattaa johdonmukaisesti Stalinin päiväkäskyä. Kymmenpäiväisissä taisteluissa Stalingradin luona se otti vangiksi 70.000 saksalaista ja romanialaista sotamiestä ja upseeria, jotka antautuivat nähdessään tilanteen toivottomuuden. Samaan aikaan jäi taistelutantereelle lähes 100.000 kaatunutta vihollista, jotka jatkoivat hyödytöntä vastarintaansa.

Yhtä johdonmukaisesti tulee Punainen armeija noudattamaan päiväkäskyä N:o 55 Suomen armeijaankin nähden. Se tulee säälimättömästi tuhoamaan suomalaisia sotilaita ja upseereita yksittellen ja joukottain, kunnes he ovat laskeneet aseensa tahi vetäytyneet omaan maahansa.

„Saksalaiset 'ase- veljet' ovat kieriä kavereita“

Tähtelän erillisen patterin sotamies Eino Olavi Hartikainen, kotoisin Kiihtelysvaaras-
ta, kertoo:

„Kyllä ne saksalaiset 'aseveljet' ovat kieriä kavereita. Niinpä jo keväällä, kun he Alakurtin Vaaranien taisteluissa näkivät olonsa hengenvaaralliseksi, ajoivat he suomalaiset hyökkäykseen ja itse painelivat selustalle. Tässä taistelussa saksalaisten 'aseveljen' nahkan pelastamiseksi kaatui ja haavoittui suuri määrä suomalaisia sotamiehiä.“

Rovaniemellä, Kemijärvellä ja muilla paikkakunnilla, joissa olen ollut, saksalaiset elävät kuin syöttälässiat. Ja mikäs heillä siellä on elellessä, kun ei sotiakaan tarvitse. Jos vaatetus ja muonapuoli alkaa käydä vähäksi, niin käyttävät he oman käden oikeutta.

Rintamamiesten vaimojen ja morsiamien viikottelemisen johdosta Pohjolan pojat harva se päivä vetelevät saksanneja turpiin. Mutta niitä ei ole vielä lyöty tarpeeksi, niitä täytyy lyödä joukolla“.

Tällainen on sotamies Eino Hartikaisen mielipide. Se on oikea mielipide. Mutta jos se jää

YHTEENOTTOJA työläisten ja poliisin välillä Berliinissä

Lontoo. „Reynolds News“-lehden kirjeenvaihtaja tiedottaa, että Berliinissä on ollut yhteenottoja työläisten ja poliisin välillä. Välittömänä aiheena niihin on ollut kolmen työläisen vangitseminen, joita syytettiin hitlervastaisesta toiminnasta. Näiden vangitsemisen johdosta syntyi työläisten ja työläisnaisten keskuudessa kuohuntaa, joka muuttui avoimeksi mielenosoitukseksi. Mielenosoitus levisi koko kaupunginosaan.

Rotanlihaa

SUOSITTELEVAT NATSIT TANSKAN VÄESTÖLLE

Tanskassa ilmestynyt sanomalehti „Finans Tidende“ on julkaissut saksalaisten miehitysviranomaisten määräyksestä kirjoituksen, jossa sanotaan, että „rotanliha on sekä maukasta että ravitsevaa“.

Noin ruokotonta pilkkaa voivat tehdä orjikkeen alistamastaan pienestä kansasta ainoastaan natsit, Rydin ja Mannerheimin jumaloimat „pienien kansojen elämisen oikeuden puoltajat“. Saksalaiset ovat ryöstäneet putipuhtaaksi Tanskan, mitä rikkaimman maatalousmaan, ja ikkuen suosittavat nälkäänäkeville tanskalaisille rotanlihaa.

Sellaista on se hitleriläinen „länsimainen kulttuuri“, jonka etuvartiona Ryti kehuu olevansa.

vain mielipiteeksi eikä muutu joukkotoiminnaksi, niin saksmanni tulee edelleenkin kaikessa rauhassa tapattamaan suomalaisia puolestaan, käyttämään oman käden oikeutta, ahdistelemaan suomalaisten rintamamiesten vaimoja, kuten sotamies Hartikainen totuudenmukaisesti kertoo.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 126
1942

RINTA MALEHTI

Tiistaina
joulukuun 22 pnä

POIS SURMAN SUUSTA! TAKAISIN SUOMEEN! JOULUKSI KOTIINI!

Irti Saksasta

„Suur-Suomi“-haihattelijain laskelmat perustuivat huoloteltuun Hitler-Saksan voittoon. Mutta sotaonni on nyt kerta kaikkiaan pettänyt Hitlerin, ja se tietää Suomenkin herrain suurten valitussuunnitelmien lopullista mytymennoa. „Voittamattomaksi“ kehuttu Hitler-Saksa vajaa nyt yhä syvemmälle siihen kuoppaan, jota se on toisille kaivanut.

Punaisen armeijan menestyselliset hyökkäystoimet Stalingradin luona ja Keskirintamalla sekä englantilaisten ja amerikkalaisten antamat musertavat iskut akselivaltojen joukoille Pohjois-Afrikassa ovat pahasti horjuttaneet Saksan sotilaallista mahtia. Fascistinen rintama säröilee. Saksan vasallimaiden sotilaat, joiden käsillä Hitler on käynyt sotaansa, alkavat suurin joukoin irtaantua tuosta kovaonnisten rikkollisten leiristä. 300.000 italialaista sotamiestä ja upseeria, jotka saksalaiset olivat kavaltaneet ja jättäneet kuolemaan Länsi-aavikolle, katsoivat viisaammaksi pelastaa henkensä antautumalla englantilaisten vangiksi kuin kuolla heidän verellään keinottelevien saksalaisten puolesta. Stalingradin luona päättivät viiden romanialaisen divisioonan sotilaat joukolla lopettaa hyödyttömän vastarinnan ja siirtyivät Punaisen armeijan puolelle.

Samaan aikaan fascisminvastainen rintama laajenee ja lujittuu valtavaa vauhtia. Pohjois-Afrikassa on 300.000 ranskalaisla sotamiestä ja upseeria liittynyt Hitler-Saksan vihollisiin. Ranskalaiset merimiehet upottivat Toulonin satamassa Ranskan sotalaivaston estäen sen joutumasta Hitlerin käsiin. Euroopan

Punainen armeija hyökkää

JÄLLEEN 10.000 VANKIA

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTA
VIRALLISESTI:

Joku päivä sitten meidän Donin keskijuoksun varrella sijaitsevat joukkomme lähtivät hyökkäykseen saksalais-fascistisia joukkoja vastaan. Hyökkäys alkoi kahteen suuntaan: luoteesta käsin rintamaloikka NOVAJA KALITVA—MONASTIRSHINA sekä idästä BOKOVSKAJAN seudulla. Murrettuaan vihollisen puolustuslinjan Novaja Kalitva—Monastirshinan loikka 95 kilometrin leveydeltä ja Bokovskajan seudulla 20 kilometrin leveydeltä meidän joukkomme neljä päivää kestäneissä ankarissa taisteluissa voittivat vihollisen vastarinnan ja etenivät 50—90 kilometriä. Meidän joukkomme valtasivat yli 200 asutuskeskusta, niiden joukossa NOVAJA KALITVAN, KANTEMIROVKAN ja BOGUTSHARIN kaupungit sekä TALYN, RADTSHENSKOJEN ja BOKOVSKAJAN piirikeskukset.

Meidän joukkojemme hyökkäyksen kestäessä on lyöty hajalle vihollisen 9 jalkaväkidivisioonaa ja 1 jalkaväkiprikaati. On tuotettu suuria menetyksiä vihollisen neljälle jalkaväkidivisioonalle ja yhdelle hyökkäysvaunudivisioonalle.

Neljä päivää kestäneissä taisteluissa on otettu yli 10.000 vankia.

Hyvin epätäydellisten tietojen mukaan meidän joukkomme ovat saaneet seuraavan sotasaaliin: 84 hyökkäysvaunua, 1.102 erilaista tykkiä, 608 kranaatin- ja miinanheitintä, 1.729 konekivääriä, 23.000 kivääriä, 420 panssaritorjuntakivääriä, 2.720 autoa, 300 moottoripyörää, yli 1.000 hevosta, 45 ampumatarvikke-, aseistus- ja muonavarastoa. Sotasaaliin määrää lasketaan.

Tuhottu on: 64 lentokonetta, 88 hyökkäysvaunua, 120 tykkiä, yli 500 autoa ja 203 erilaisilla sotatarvikkeilla lastattua kuormaa.

Vihollinen jätti taistelukantalle enemmän kuin 20.000 kaatuneen sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Meidän joukkojemme hyökkäys jatkuu.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

muut orjuutetut kansat odottavat vain sopivaa helkeä noutakseen kapinaan saksalaisia pyöveleitä vastaan. Nopeasti lähe-
nee se hetki, jolloin Euroopassa muodostuu toinen rintama kuolettavan iskun antamista varten Hitler-Saksalle.

Mannerheim ennusti äskeises-
sä päiväkäskyssään Suomen

kansalle raskaita aikoja. Niin, synkkä on Suomen kansan kohtalo, jos ei se ajoissa pysty sa-
noutumaan irti tuhoon tuomittu-
sta valapattoisesta „liittolaisesta“.
Suomen kansaa eivät pelasta perikadolta kaksimielliset vilkuilut „länteen“, minkäänlaiset jaarittelut „pohjolan kohtaa“.

(Jatkuu 4. siv.)

KANSAN VIHA SOTAHULLUJA HERROJA VASTAAN YLTYY

Sotamiehen vaimon suoria sanoja

Julkaisemme otteita erään turkulaisen työläisnaisen kirjeistä miehelleen Syvärin rintamalle kuluvaan vuoden syyskuukausien aikana. Kirjoittajan nimeä emme mainitse hyvin käsitettävistä syistä.

„KYLLÄ MEIDÄN ELÄMÄ ON OIKEA MAANPÄÄLLINEN HELVETTI“

„Vai jalkaväkeen taas? Kyllä nuo meidän herrat on yksiä kirottuja olioita. Yhdet ja samat miehet aina linjoilla ja toiset makaa koko sodan ajan yhtä mittaa kaupungeissa ja huolloissa. Jos tässä meidän rakkaassa isänmaassamme olisi hituistakaan oikeutta, niin kyllä jo olisi teidän vuoro ollut päästä huoltoon.

Täälläkin sitten upseerit vielä lähtiessä valehtelevat, ettei siellä muka miehiä tarvita. Minä olen sitä mieltä, että koita hinnalla millä hyvänsä päästä pois sieltä. Pääsee ne toisetkin, kun ovat vaan tarpeeksi kyttyä. Ei tässä kannata olla rehellinen, kun kaikki valehtelee. Sinun osaltasi riittää kyllä se 9 1/2 kuukautta. Eihän siitä palkkana ollut viimeksikään kuin väärä jumalattomien verojenkin muodossa. Kyllä meidän elämä on oikea maanpäällinen helveti.

Tietysti sinne nyt viimeisetkin viedään. Sitten on kai näillä ke-puliherroilla täällä hyvä olo“.

„Tätähän meille on toivottu“

„Onko meillä täällä enää mitään oikeuksia? Luulen, että ei. Sen kun tekee työtä yötä päivää ja kantaa kaikki rahat veroihin. Huonon ruuan saa palkkseen. Vaatteita ei kannata työmiehen enää ajatella. Kyllä ne siksi hurjassa hinnassa on. Mutta tätähän meille on toivottu.

Mahtavatko ne pirut olla nyt tyytyväisiä?“

Saksalaisia tarvitaan Suomessa piiskana

„Täällä Turussa on saksalaisia eri paljon. Kaupunkilaiset arvelevat, että joka kolmas on aina saksalainen, kaupungin koko asukasluvun huomioon ottaen. Se on jo paljon. Mitä niillä mahdetaan tehdä? Arvelen, että ne tarvitaan täällä piiskana“.

„Ala vakavasti yrittää pois sieltä!“

„Paljonko heillä mahtaa olla hyötyä sinusta? Luulen, ettei mitään. Pakoittaa he voivat kyllä, mutta eivät voi pakoittaa tappamaan ketään, elleivät laita joka miehen taa jotain herran „krekkalaa“ vahtia pitämään, ja sinne ne eivät kai nokkaansa pistä, sillä siellä linjalla voi mennä vaikka henki. Ja kyllä ne omaa henkeään koettaa säilyttää.

Minä olen sitä mieltä, että ala vakavasti yrittää pois sieltä! Veisivät nyt vaihteeksi huoltojen miehet linjoille, ettei niitten tarvitsisi suotta leuhkia.

Minä olen niin vihainen tämän hullun ja epäoikeudenmukaisen järjestelmän päälle, etten viitsisi nähdä ainuttakaan herraa, sillä ne ovat kaiken pahuuden juuri“.

„Kalkki alkavat olla tyylymättömiä“

„Sinä kirjoitit, että teillä siellä ruoka huononee, vaikka luulin käyvän päinvastoin näin syksyllä. Niin, sellaista se sitten on. Ja aina vaan kaikki kallistuu, ja sitten vielä Vuori esitelmöi, ettei palkkoja pitäisi korottaa. Sitä ei yhtään ajatella, millä työläiset selviytyvät kaikista maksuista. Saisivat sotakuukausipalkkatkin koroittaa suhteellisesti elinkustannusten mukaisesti, mutta ei ole pelkoa. Meillä kaikki alkavat olla tyytymättömiä, ja tämä voi olla vasta alkua“.

„Kyllä tässä meini-g'ssä on jotain mätää“

„Kyllä tässä meidän nykyisessä meini-g'ssä on jotain mätää, siitä ei päästä mihinkään. Johan sen huomaa siitäkin, kun pidetään niin kamalaa propagandaa aina joka asiassa. Ei sitä tarvita, jos kerran oikeassa oltaisiin. Nyt paasataan aina: ryssä ja ryssä, jos se on sitten papit kirkossa tai mitkä hyvänsä. Ihmisiä hekin ovat, ja ehkä parempia kuin me — monessa suhteessa.

Parhaillaan luetaan taas, että venäläiset on jo melkein menettäneet Stalingradin. Siellä nyt kuulemma on venäläisten viimeiset joukot. Mutta luulen vaan, että heillä kyllä on joukkoja sitenkin, vaikka menettäisivätkin Stalingradin. Ei sota ainakaan siihen lopu. Ne suot siellä ovat minusta ainakin samantekeviä, onko ne meillä tai ei“.

„Teille ennestään on tuttu tämä saksammielinen juttu, jotka naisiamme vonguttaa“.

Propagandaurho Jahvetti koettaa tehdä suomalaisista rintamamiehistä valehtelijoita

Lehtemme syyskuun 28 päivän numerossa sanoimme sotavangin kertoneen, että he olivat lukenut „Karjalan Viesti“-nimistä rintamalehdestä Jahvetin kirjoituksen, jossa tämä saksammielinen lemmentien tyydyttävästä huolehtiva viskaali totutun tapaan puolustelee suomalaisien rintamamiesten vaimoja ja morsiamia „vonguttavia“ saksalaisia sikoja. Sotavangit liittyivät vielä, että Jahvetin kirjoitus herätti paljon keskustelua suurta suuttumusta heidän osastojohtajien sotilaiden keskuudessa. Pahaa verta herätti varsinkin se Jahvetin venkoilu, että saksammielinen niin sanottu „suomalaisuus“ suomalaisia kohtaan on näille „suuri onni“. Jahvetin kirjoituksen keneet rintamamiehet ymmärtävät, että heitä agiteerataan keikematta luovuttamaan vaimonsa ja morsiamensa saksammielisen sotaheiloiksi.

Jahvetti on jälkeen päin uskalnut väittää, että hän ei ole osaan kirjoittanut „Karjalan Viestiin“ sanotunlaista kirjoitusta. Jahvetti koettaa siis päästä kotojensa kuin koiran veräjäsiväillä suomalaisia rintamamiehiä valehtelijoiksi. Katso, onpas, onnistuuko se!

Onko Jahvetti itse lähettänyt „Karjalan Viestin“ toimitukselle jymyksessä olevan kirjoituksensa vai onko „Karjalan Viesti“ nautunut sen jostakin muusta alkaisusta tai Jahvetin radio-ohjelmista, se on kokonaan toispuolinen muotoseikka, jolla alustaan Jahvetin tapainen kieräveri ilkenne ratsastaa. Pääasia on, että „Karjalan Viestissä“ on sotavankien kertoman mukaan Jahvetti tekee parittajanpalvelukotirintamalla kukkoille porsasteleville saksalaisille „töölöisille“, heiluttaen häntä kalpaansa hitleriläisen „län-
maisen kulttuurin“ puolesta.

Kuka valehtelee, propaganda-
urho Jahvetti vaiko sotavangeiksi antautuneet suomalaiset rintamamiehet?

Me puolestamme ainakin uskomme enemmän muutaman erikseen haastatellun sotavangin yhtäpitäviin lausuntoihin kuin ammattivalehtelija Jahvetin löpöihin.

Toiseksi, jos Jahvetti haluaa tosiaankin kysyä „kunniansa perään“ sensijaan, että summamutikassa väittää ihmisiä valehtelijoiksi, niin toimituttakoon hän tästä asiasta tutkimuksen esimerkiksi 3. prikaatin 1. pataljoonassa, vaikkapa vain sen 4. komppaniassa. Kyllä siellä sanotaan, kuka valehtelee.

Kolmanneksi, onhan se nyt jokaiselle radiokuuntelijalle vanhastaan tietty juttu, että Jahvetti on aina jorissut saksalaisten hamesankarien pussiin. Jos miehellä on hävyn tynkääkään jällellä, niin pitäisi hänen muistaa sekin tapaus, jolloin hän erään muka „nimettömän luutnantin“ sanoilla kehoitti kaikkia sellaisia naisia, jotka lähentelevät kolmattakymmentä ikävuottaan, evätkä ole löytäneet itselleen vakituista miestä, rennosti antautumaan ensimmäiselle vastaan tulijalle ja pyöräyttämään sen kansa lapsen „isänmaalle“.

Eikö tuo ole nykyoloissa saksalaisten hamesankarien pussiin puhumista? Vai kuinka?

Eikä tämä ole ainoa tapaus, vaan yksi monien samanlaisten tapausten joukossa. Mutta „muistamattomaksi“ tekeytyvä Jahvetti ei ole moksiskaan, vaan koettaa hurskaalla naamalla väittää, että hän ei ole koskaan sanonut mitään sellaista, mikä merkitsisi hänen huolehtineen saksammielisen lemmentien tyydyttämisestä.

Kyllä sen arvaa, että nyt, kun saksammieliset asiat ovat menossa pylylleen koko maailmassa, niin se lykkää Jahvetillekin kylmää rinkiä määrättyyn paikkaan, hänellekin alkaa tulla hätä

SAKSALAISTEN UUSI VALHE

Neuvostojoukkojen saartamisesta

Hitlerin päämaja on julkaissut tiedonannon, että saksalaiset sotajoukot ovat muka saartaneet ja tuhonneet Toropetsin luona neuvostojoukkojen ryhmän. Tässä tiedonannossa sanotaan: „Neuvostojoukkojen menetykset Toropetsin alueella ovat 15.000 kaatunutta ja 4.217 vankia, 542 hyökkäysvaunua ja tiedustelupanssariautoa sekä suuri määrä kevyttä ja raskasta aseistusta, yli 1.000 kuorma-autoa ja muuta sotakalustoa“. Tässä tiedonannossa sen alusta loppuun saakka ei ole sanaakaan totta. Hitleriläiset ovat siihen koonneet sellaisen määrän häikäilemätöntä valehtelua, että se ylittää kaikki heidän aikaisemmat valheensa. Mistä saartamisesta Toropetsin luona puhuvat omiin valheisiinsa sotkeutuneet hitleriläiset? Punainen armeija työnsi saksalais-fascistiset sotajoukot yli 70 kilometriä länteen ja yli 100 kilometriä etelään ja kaakkoon Toropetsista jo 1941—1942 talvella, ja tätä kaupunkia voidaan täydellä syyllä pitää selustalla olevana neuvostokaupunkina, mihin eivät kuulu edes raskaan tykistön yhteislaukaukset. Jos Toropetsissa tällä hetkellä on saksalaisia, niin niitä on vain sotavangeina.

Todellisuudessa ei viime aikoina ole taisteluita käyty Toropetsin alueella, vaan Bielyn kaupungin alueella, jossa ovat hyökänneet neuvostojoukot evätkä saksalaiset. Näiden taisteluiden aika-

(Jatkuu 4. siv.)

kuilla ympärilleen kuten rotalla, jonka tekee mieli pois hukkuva laivasta.

Mutta Jahvetin onnettomuus on siinä, että hän on tullut sotkeneeksi mekkonsa niin pahan kerran saksammielisen likaiseen pyykkiin, että matopa on, jos sen siitä irti kiskasee. Kyllä se vaan taitaa Jahvetinkin tie olla niin „suora ja selvä“, että siitä ei pääse muualle kuin Hitlerin helvettiin, jossa on oleva itku ja hammasten kiristys.

Taavetti Tiedonlinen.

Miten päästään jouluksi kotiin?

Alikersantti Aimo Mäntylän kirjoitus

Turun ja Porin läänin Kosken pitäjän Tuimalan kylästä kotoisin oleva mylläri, JR 35:n 1. pataljoonan 3. komppanian 2. joukkueen 2. ryhmän entinen johtaja alikersantti Aimo Armas Mäntylä kirjoittaa meille:

„Päästäänköhän sitä täksikään jouluksi kotiin?

Tämä ajatus on askarruttanut meidänkin komppanian poikien mieltä jo syyskesästä alkaen. Siitä on keskusteltu korsuissa. On haihateltu, että kun ja jos saksalaiset saavuttavat voiton etelässä, niin sota loppuu Suomen kohdalla itsestään.

Mutta mitä pitemmälle aika on kulunut, sitä selvemmäksi on käynyt, että jos saksalaisten voittoa ruvetaan odottamaan, niin kotiin ei päästä jouluksi eikä pääsiäiseksi, ei helluntaiksi eikä juhannukseksi. Ja se tuo väkisin mieleen ajatuksen, että rintamalta pois pääsystä ei ole toivoa, jos ei lähdetä itse.

Hyvin monet ovat ajatelleet rintamalta karkaamista ja keskustelleet siitä luotettujen tovereitten kanssa. Mutta kiinnijoutumisen ja omaisten vainotuksiulun pelko on ollut niin voimakas, että rintamakarkuruus ei ole vielä päässyt kehittymään joukkomitassa.

Mutta kyllä routa porsaas kotia tuo. Hätä se on, joka pakottaa suomalaisetkin sotilaat tajumaan, että sodasta päästään irti, jos toimitaan joukolla. Sellainenkin mies, joka ei uskalla lähteä omin lupinsa pois rintamalta, uskaltaa olla suuren joukon mukana vaatimassa joukko-osaston viemistä pois rintamalta. Sakkia vastaan ovat karskimmatkin viskaalit voimattomia. Niiden ei auta muuta kuin alistua sakin päätökseen.

Onhan se jo Suomenkin armeijassa nähty ja koettu. Olisihan Mannerheim hyökkäyttänyt suomalaisia vielä Karhumäen taisteluihin jälkeinkin, mutta eipäs uskaltanut, kun monissa joukko-osastoissa pojat tekivät tenän eivätkä lähteneet hyökkäämään.

Kun komppaniain ja pataljoonien miehet joukolla vaativat joukko-osastojensa viemistä takaisin Suomeen, on se kaikkein varmin ja tehokkain, mutta samalla myös kaikkein varovaisin keino sodan lopettamiseksi.

Jos ei viikastella ja pannaan viipymättä toimeksi, niin ehditään vielä päästä jouluksi kotiin. Odottamalla ei sinne päästä koskaan“.

Näin kirjoittaa alikersantti Aimo Mäntylä, koettaen puhua järkeä entisille ruotutovereilleen, joiden synkältä kohtalolta hän pelasti antautumalla vangiksi. Niille, joille Aimo Mäntylän kirjoituksen Suomen kieli ei ole kyllin selvää ja vakuuttavaa, voimme puolestamme lisätä, että venäläiset tykit, hyökkäysvaunut, pommituskoneet ja pistimet kyllä saavat aikanaan kovakalloisimmatkin „Suur-Suomi“-pukarit vakuutetuiksi siitä,

että sodan loppumisesta ei voi olla puhettakaan, ennenkuin viimeinkin Mannerheimin armeijan sotilas on lähtenyt pois neuvostomaan kamaralta tahi jäänyt sinne joko sotavankina tahi vainajana.

SOTAVANKIEN JA YLILOIKKARIEN NIMIA
EI JULKAISTA ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAA.

SAKSALAISTEN UUSI...

(Jatkoa 3. siv.)

na meidän joukkomme ovat lyöneet hajalle 33. saksalaisen hyökkäysvaunurykmentin esikuntineen, 216. jalkaväkirykmentin ja 13. jääkäripataljoonan. Saksalaiset ovat menettäneet näissä taisteluissa yli 7.000 sotamiestä ja upseeria kaatuneina, 410 hyökkäysvaunua, 57 tykkiä, lähes 100 konekivääriä, 860 autoa ja 10 hevoskuormastoa. Meidän joukkomme ovat räjäyttäneet 5 ammustarvikevarastoa, 3 polttoainevarastoa ja tuhonneet eräällä lentokentällä 17 vihollisen lentokonetta.

Näissä taisteluissa meidän joukkomme ovat menettäneet 2.000 miestä kaatuneina ja 115 tietämättömiin kadonneina, 70 hyökkäysvaunua, 48 tykkiä ja 360 autoa.

Sellaiset ovat todelliset yhteenvedot taisteluista Bielyn alueella.

Se seikka, että saksalaiset ovat julkaisseet vielä yhden tuollaisen valheellisen tiedonannon, on hyvin kuvaava. Se osoittaa, että hitleriläisten asiat tulevat päivä päivältä yhä huonommalle kannalle. Juuri tämän vuoksi he koettavat johtaa ihmisiä harhaan. Hitleriläinen päällystö pelkää sanoa saksalaisille totuutta tilanteesta Neuvostoliiton—Saksan rintamalla. Mutta mitäpä siitä. Tuon totuuden sanoo Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto tällä julkaisemallaan tiedonannolla.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto.

Irti Saksasta

(Jatkoa 1. siv.)

lonyhteydestä“ eikä ulkokultainen tekeytyminen „länsimaisen sivistyksen etuvartioksi“. Pelastaa ainoastaan selvä pesäero Hitler-Saksasta.

On siis vaadittava Hitler-Saksan kanssa solmitun sotaliiton purkamista.

Irti Saksasta! Pois Hitlerin hukkuvasta laivasta! Suomalaiset joukot on vietävä takaisin kotimaahansa!

Tapattakoot saksalaiset itse itsensä!

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 127
1942

RINTAMALEHTI

Perjantaina
joulukuun 25 pnä

JOULUNA

Joulu 1942 on kurjin ja synkin kaikista jouluista, joita Suomen kansa on koskaan viettänyt.

Lähes 100.000 Suomen armeijan sotamiestä ja upseeria makaa mullan alla, menetettyään henkensä joidenkin ahneuden perkeleen riivaamien, mutta typerien herrasmiesten „Suur-Suomi“-loureiden puolesta. Kaatuneet eivät valita, mutta sitä sydäntäsärkevää on sotaieskien ja orpojen, äitien ja sisarten vaikeus.

Ainakin 200.000 sotavammaista, kätetöntä, jalatonta ja silmäpuolta onnettoman valloitusseikkailun uhria kiroaa tänä jouluna kohtaloaan erinimisissä vaivastaloissa sekä Suomen kylien ja kaupunkien takapihoilla.

Kohtaloaan kiroavat myöskin useimmat niistä sadoista tuhansista, joiden täytyy viettää tämän joulunsa Karjalan soissa ja korvissa...

Viime jouluna oli Suomessa moni sellaisten harhakuvitelmienvallassa, että Hitler voittaa ja Neuvosto-Karjalan anastus onnistuu. Mutta nyt tuollaista voivat puhua ainoastaan teeskentelijät ja ne, jotka valehtelevat virkansa puolesta. Noilla puheilla ei nyt saada ainakaan ketään vakuutetuksi. Yksinpä Mannerheimkin, joka viime joulun edellä sanoi päämäärän olevan jo käsillä, ei uskaltanut tänä vuonna luvata muuta kuin sen, että raskaat ajat ovat edessä ja että sota vaatii vielä paljon uhreja.

Meidän aikomuksemme ei ole lohduuttaa Suomen armeijan sotilaita enempää kuin heidän omaislaankaan. Sota on sotaa. Niin-

(Jatkuu 4. siv.)

Punaisen armeijan suuri voitto Donilla

Neuvostojoukot ottaneet 13.500 uutta vankia. — Saksalaiset perääntyneet 5 päivässä 120 kilometriä.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAAVIRALLISESTI:

Joulukuun 20 pnä meidän Donin keskijuoksun varrella toimivat joukkomme jatkoivat menestyksellisesti hyökkäystä entisillä suunnilla, ja ajaessaan takaa luoteeseen kiireellisesti perääntyviä saksalaisten fascistien hajallelyötyjä joukkoja etenivät 25—30 kilometriä. Viisi päivää kestäneiden hyökkäysten aikana meidän joukkomme ovat edenneet 75—120 kilometriä.

Päivän taisteluissa meidän joukkomme ovat vallanneet yli 100 asutuskeskusta.

Joulukuun 20 päivän iltaan mennessä sotavankien lukumäärä lisääntyi 3.500 miehellä. Meidän joukkomme ovat joulukuun 16—20 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa ottaneet vangitsi yli 13.500 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Meidän joukkomme ovat joulukuun 16—20 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa vallanneet: 89 hyökkäysvaunua ja sen lisäksi hyökkäysvaunuja kuljettavan junan, 1.320 eri kokoista tykkiä, 800 kranaatin- ja miinanheitintä, 1.969 konekivääriä, yli 10.000.000 kiväärinpatruunaa, yli 1.000.000 ammusta ja kranaattia, 70 radioasemaa, 6.320 autoa, 90 traktoria, 3.600 hevosta ja 77 ampumatarvikke-, ase- ja muonavarastoa.

Joulukuun 20 pnä vihollinen jätti taistelukentälle yli 8.000 kaatuneen sotamiehen ja upseerin ruumiit.

JOULULUKEMISTA RINTAMAMIEHILLE

KANSAN VIHA SOTAHULLUJA HERROJA
VASTAAN KASVAA

Otteita omaisten kirjeistä

HELSINKILÄISET OVAT VIHAISSIA SODALLE

„Kyllä Helsingissäkin tiedetään, mitä nälkä on. Siksi he ovat siellä jo niin vihaissia sodalle. Saa nähdä, koska Amerikan sodanjulistus tulee. Ihan pelkää vastaisuutta, kun tietää, ettei se ainakaan mitään hyvää tarjoa meille“.

„NÄYTÄÄ SILTÄ KUIN VENÄLÄISET VAAHVAHVIS-

TUISIVAT“

„Essu oli hermostunut, että Hesassa on rauhatonta. Saivat olla pommisuojaissa yhtä mittaa 4 tuntia 40 minuuttia. Essu tuumi, että koko Hesassa yllä oli maailma yhtenä tulimerenä hälytyksen ajan. Näyttää kuin venäläiset vaan vahvistuivat, kun toiset odottaa loppua“.

Aivan oikea havainto.

„RAATO“ VAIKO „SANKARI-VAINAJA“?

„Teuvon ruumis tuli tänne ja asemalta soitettiin esikuntaan, että se täytyy hakea pois... Kun Hakalan rouva oli mennyt „komendantin“ kotiin siitä ilmoitusta tekemään, niin ajatteles, tämä oli sanonut: „No niin, täytyy sitten hakea se raato sieltä pois“. Eikös ole kauheata?

Ihmisten silmään lukee kyllä puhutaan „sankarivainajista“, vaikka ajatukset on ihan toista. Kyllä Teuvon isä eri mekaan nostaisi, jos kuulisi tuon jutun...

Kyllä sinultakin jo saisi riittävä linjallaolo. Ei se väärin ole, vaikka pinnaisit vähäsen. Sinun ei kannata lohduttaa sillä, että olet tehnyt velvollisuutesi. Siitä ei kiitosta saa keltään. Jos kaa-tuu, niin sanotaan, kuten Teuvosta: „Se raato...“

„SODAN JÄRJESTÄJÄT OVAT AASEJA“

Alikersantti Onni Nuor-mäelle, 1 Kpk 2634, kirjoitetaan Helsingistä:

„Miksipä pitää olla näin? Sodan järjestäjät ovat aaseja“.

Helsingissä huomaavat jo nuoret työtökkin, että Ryti, Mannerheim, Walden y.m. sodan järjestäjät ovat aaseja. Mutta mitä on sanottava niistä Suomen armeijan sotamiehistä ja upseereista, jotka antavat noiden typerien ja äksyjen aasien hallita, komentaa ja tapattaa itseään vielä nytkin, kun sodan jatkamisen toivotus on selvä kuin päivä. Oikeassa oli se muuraismäkeläinen talonpoikaisnainen, joka kirjoitti miehelleen Syvärin rintamalle:

„Lampaitahan te olette, kun annatte herrojen tapattaa itsenne turhan päiten“.

„ÄLKÄÄ TOTELKO MOKOMA AIIJAA“

Alikersantti Onni Lankiolalle, 1 Kpk 3529, kirjoittaa eräs hänen tuttavansa, myöskin alikersantti:

„Onko se teidän komentajanne hullu? Ei tunnu järki-ihmisen työltä sellainen, että määrää teidät jonnekin jumalattoman kauas saunaan. Kyllä se riittää, kun kaksi kertaa viikossa kylpee. Ei kai teissä siellä liikoja rasvoja ole sulatettavana.“

Älkää totelko mokomaa äijää, ja sillä hyvä!

Vai uskot sinä, että ennen joulua tulisi ratkaisu sodasta. Jumalalle kiitos, jos niin olisi, mutta en sitä usko. Ei edes Stalin-grad ole vielä vallattu. Ja onhan niitä sen jälkeen vielä pitkä jono kaupunkeja Venäjällä, ja mitä taas meihin itseemme tulee, niin me ollaan niin pahassa verkossa, että siinä pysyy.

Eilen kirjoitin noista miehistä, jotka joutuu lähtemään taas täältä... Ei sinne kukaan miellään lähde“.

„MUA EIVÄT NARRAA MOTTIMERKEILLÄ“

„Tämä n kuun loppupäivinä täältä lähdetään sitten mottitaloihin. Sinne ei pitäisi olla pakko mennä, mutta kai se siksi muutuu, kun vapaaehtoisia menijöitä ei ole kuitenkaan tarpeeksi. Mua eivät kyllä narraa sellaisilla mottimerkeillä, kuten ennen marssimerkeillä. On sitä joskus tullut oltua hassu“.

„PLÖRINÄKSI MENI...“

„Naiset on kiukkuisia pakotyöstä, joten heitä varten on jo perustettu kurikomppania. Joskus epäilee, elämmekö todella kahdennellakymmenennellä vuosisadalla. Tuntuu melkein keskiajalta. Raipat vain puuttuu, mutta kauanko kestää kun ne otetaan käytäntöön. Hulluksi käy koko elämä. Melkein pä sopisi meihin itseemme nuo pilkkalaulun sanat: Plörinäksi meni k...“

Sotavangit kirjoittavat kotiin

Rouva Elli Mäntylä,
Koski T. I. Tuimala

Rakas Vaimoni.

Terveiset täältä sinulle ja lapsille. Olen sotavankina, jouduin jo marraskuun alkupäivinä. Ei minulla mitään hätää ole. Haavoituin silloin vähän jalkaan, mutta nyt se on jo melkein terve. Älä mureksi suotta, hyvin minua on kohdeltu ja sanottu että sodan loputtua pääsen perheeni luokse. Kunhan vain sinä siellä pärjää. Sano terveiset sulle kun näet.

Näkemiin
Aimo.

JR 35 alikersantti
Aimo Mäntylä.

Rouva Laimi Junttila,
Salla, Kotala.

Rakas Laimini.

Terveiseni täältä Neuvostoliitosta. Sinä varmasti ihmettelit, että minkä minä jouduin kun minun piti tulla juuri sinua tapaamaan. Olin juuri matkalla ruoksesi, kun Salla ja Kotalan tylien välillä Puna-armeijan sissit kaappasivat minut vangiksi. Kyllä se taitaa teilläkin tulla turullinen joulu, kun ei ole miään suuhun pantavaa. Minua alkaa murehtiko, sillä asunto on lämmin ja ruokaa ja juomaa riittää. Täällä minä varmasti säilyän pääni. Ja kun sota loppuu olen luoksenne.

Sinun
Olavisi.

Olavi Herman Junttila
Jemijärven kuljetusosastolta.

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään omaisilleen ja tuttavilleen.

Pyydämme lukijoita lähettämään terveiset vankien kirjeiden otsikoissa mainituille henkilöille.

Herra Ilmari Koivumäki,
Lahti, Voistion kartano.

Hyvä kotiväki!

Koska minulla on tilaisuus lähettää teille terveiset, niin ilmoitan, että olen terveenä ja hyvässä voimissa. Täällä Neuvostoliitossa on sotavangeilla sellaiset olot, että kyllä täällä kelpaa sodan loppua odotella. Oikeassa oli meidän 12. komppanian päällikkö kapteeni Mäkelä sanoessaan, että kaikki ne jutut, joita lehdissä kerrottiin vihollisesta, ovat valhetta ja propagandaa. Voikaa hyvin! Toivon, että pian koittaa se aika, jolloin saamme työskennellä yhdessä rauhan toimissa.

Poikanne Jaakko.

JR 35 3. pataljoonan 12. kompp. sotamies Jaakko Koivumäki.

Jouluarvotuksia

— Mikä pikki se on, jolla on kaksi jalkaa?
— Joulupikki.
— Eipäs, kun saksmanni.

— Mikä ero on jouluporsaan ja saksmannin välillä?

— Jouluporsas on suuhun syötävä, mutta saksmanni on turpia lyötävä.

Rouva Elli Martikainen,
Suomi, Kuopio, Vuorikatu 2.

Minulle on annettu tilaisuus ilmoittaa itsestäni. Jouduin sotavangiksi 15.9.42. Olen terve ja kaikin puolin loistokunnossa. Kohtelu täällä on suurenmoista. Pyydä tyttöjä kirjoittamaan minusta myös Sortavalaan, että olen sotavankina täällä Neuvostoliitossa, josta on puhuttu niin paljon pahaa täysin aiheettomasti. Toiste lisää. Monin terveisin

Olavi.

15. linnoituspataljoonan vänrikki
Olavi Martikainen.

Hitlerin kelkassa

RYTI JA KUMPPANIT: „Tiemme on suora ja selvä“.

JOULUNA

(Jatkoa 1. siv.)

kauan kuin Mannerheimin sotilaat polkevat Neuvostomaan kamaraa aseitaan laskematta, ei Punainen armeija tunne heitä kohtaan muuta suhtautumista kuin säälimättömän tuhoamisen.

Ryhtykööt viipymättä vaatimaan Suomen armeijan joukko-osastojen poistamista Neuvostomaan kamaralta ne, jotka tahovat, että hyödytön verenvuodatus loppuisi ja he itse säästysivät rosvon kohtalolta.

UUSI ISKU

pakenevalle Rommelin armeijalle

Kuten aikaisemmin olemme jo ilmoittaneet, Libyan rintamalla englantilaiset sotajoukot karkoittivat joulukuun 14 päivänä Rommelin joukot El-Ageilasta, jatkaen niiden takaa-ajoa.

Viimeisten tietojen mukaan englantilaisten onnistui lyödä kiila länteen pakenevien saksalaisten joukkojen väliin ja saartaa

Joululauluja

Ennen laulettiin Suomen maassa joulupäivänä:

„Rauha maassa
Ja ihmisillä hyvä tahto“.

Viime jouluna, herran vuonna 1941, oli vielä paljon sellaisia iikkoja, jotka hoilasivat ruokotonta Mannerheimin hymniä:

„Silmien väliin, silmien väliin!“

Nyt ollaan joulussa 1942. Niitä lauluja, jotka vastaavat suomalaisten sotamiesten tämänvuotisia joulutunnelmia, ei ole painettu propagandavisuaalien tyrkyttämiin „Rautaisiin annoksiin“ eikä muihin mokomiin „isänmaallisiin“ renkutuskokoelmiin. Mutta yhä useamman sotamiehen omaan vihkoon ilmestyy laulu „Totuus“, jossa sanotaan:

„Kyllä haihtuu isänmaan rakkaus

Kun on selässäni kivääri ja pakkaus“.

Varmaa on, että ensi jouluna, vuonna 1943, voidaan jo muistella menneinä niitä aikoja, jolloin Rytien ja Mannerheimien „Suur-Suomi“-vouhotus meni lopullisesti pylylle, esimerkiksi tähän tapaan:

„Plörinäksi meni koko meininki“.

Nopeaa vauhtia lähenee se aika, jolloin mannerheimiläisten vieraan omaisuuden tavoittelijain on lähdettävä Neuvostokarjalasta, jos ei hyvällä niin pahalla. Niin että antakoon „Suomen marsalkka“ vaan ajoissa pillipiipareilleen määräyksen harjoitella kappaletta, jonka nimi kuuluu:

„Porilaisten marssi takaperin“.

suuri määrä vihollisen moottoroituja joukkoja. Saarroksiin joutunut 90. moottoroitu divisioona ja 15. panssaridivisioona on murskattu täydellisesti.

Rommel pakoretki jatkuu.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 128
1942

RINTAMALEHTI

Maanantaina
joulukuun 28 pnä

PUNAISEN ARMEIJAN HYÖKKÄYS JATKUU

Saksalaiset perääntyvät epäjärjestyksessä

ITÄ JA LÄNSI

Aikovatko vararikkonsa parilla seisovat Suomen herrat vihdoinkin luopua valloituspyrkimyksiään, naurettavasta ja toivotomasta „Suur-Suomi“-vouhoksesta vai odottavatko he kunnes Punainen armeija on antanut lopullisen murskaavan iskun Mannerheimin armeijalle, kunnes sen pommit, kuulat ja pistimet ovat surmanneet vielä kymmeniä ja ehkä satoja tuhansia suomalaisia sotilaita ja kunnes Mannerheimin armeijan rippeet on ajamalla ajettu Suomen rajan taakse?

Lähdetäänkö suosista hyvän sään aikana vai onko parempi, että itketään ja lähdetään?

Tämä on se kysymys, johon Suomen hallitusherroilta nyt vaaditaan vastausta. Tästä kysymyksestä riitelevät nyt Suomessa keskenään valloitusseikkailun jatkamisen ja n.s. „varovaisen puolustustaktiikan“ kannattajat, kuten ulkomaalaiset lehdet tietävät kertoa.

Mutta Suomen hallitusherroilla ei ole halua vastata tähän suoraan ja selvään kysymykseen. Selvän vastauksen asemesta he jaarittelevat — ilmansuunnista, varsinkin Idästä ja Länestä. Heille sanotaan: „Hyvää päivää!“ ja he vastaavat: „Kirkasvartta“.

Imetellä täytyy, mistä Ryti ja muut Helsingin herrat luulevat löytävänsä niin kolloja tompeleita, jotka antavat vetää itseään huulesta sellaisella hölyn-pölyllä, että Suomi on muka „Lännen etuvartio Itää vastaan“, että se taistelee „Euroopan puo-

(Jatkuu 2. siv.)

NEUVOSTOJOUKOT OTTANEET DONILLA 42.000 VANKIA

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAÄ VIRALLISESTI:

Meidän joukkomme ovat joulukuun 22 pnä Donin keskijuoksulla jatkaneet menestyksellistä hyökkäystä entisillä suunnilla ja takaa-ajassaan epäjärjestyksessä perääntyviä saksalaisten fascistien hajallelyötyjä joukkoja vallanneet muutamia kymmeniä astuskeskuksia, niiden joukossa suuret asutuskeskukset KOLESHTSHATOJEN, NIKOLSKOJEN, MOROSOVKAN, VERHNE-GRATSHEVSKIN, POPOVKAN, KAMENSKIN, GREKOVIN ja FEDOROVKAN.

Joulukuun 22 päivän iltaan mennessä sotavankien lukumäärä lisääntyi 6.700 miehellä. Meidän joukkomme ovat joulukuun 16—22 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa ottaneet vangiksi 20.200 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Meidän joukkomme ovat joulukuun 16—22 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa vallanneet:

108 hyökkäysvaunua, 1.637 erikokoista tykkiä, 2.369 konekivääriä, 6.735 autoa, 5.500 hevosta ja 82 ampumatarvikke-, ase- ja muonavarastoa.

Joulukuun 21 pnä vihollinen jätti taistelukentälle lähes 7.000 kaatuneen sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Joulukuun 23 pnä meidän joukkomme jatkoivat Donin keskijuoksulla menestyksellisesti hyökkäystä entisillä suunnilla edeten 20—30 kilometriä. Meidän joukkomme ovat 7 päivässä edenneet kaikkiaan 115—165 kilometriä.

Meidän joukkomme valtasivat muutamia kymmeniä asutuskeskuksia, niiden joukossa suuret asutuskeskukset Kabitshinin, Baranikovkan, Novoselovkan, Olhovi Rogin, Bolshinskajan ja Sulinskin ja piirikeskukset Voloshinin ja Pervomaiskojen.

Joulukuun 23 päivän iltaan mennessä sotavankien lukumäärä lisääntyi 16.400 miehellä. Meidän joukkomme ovat joulukuun 16—23 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa ottaneet vangiksi kaikkiaan 36.600 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Meidän joukkomme ovat joulukuun 16—23 päivän välisenä aikana vallanneet: 143 hyökkäysvaunua, 1.805 erikokoista tykkiä, 2.849 konekivääriä, 2.000 konepistoolia, 48.399 kivääriä, 7.414 autoa, 1.151 moottoripyörää ja 5.800 hevosta.

Tuhotto on: 85 lentokonetta, 120 hyökkäysvaunua, 235 tykkiä, yli 1.000 autoa ja yli 900 sotatarvikekuormaa.

Joulukuun 22 pnä vihollinen jätti taistelukentälle lähes 8.000 kaatuneen sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Saksalaiset perääntyneet Donilla 190 kilometriä

**Punainen armeija hyökkää Pohjois-
Kaukasiassakin**

**NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAÄ
VIRALLISESTI:**

Joulukuun 24 pñä meidän joukkomme jatkoivat menestyksellistä hyökkäystään entisillä suunnilla ja etenivät 20—25 kilometriä. Kahdeksan päivää kestäneen hyökkäyksen aikana meidän joukkomme ovat edenneet kaikkiaan 135—190 kilometriä.

Meidän joukkomme ovat vallanneet muutamia kymmeniä asutuskeskuksia, niiden joukossa suuret asutuskeskukset Mihailovo-Aleksandrovskin, Kolodezin, Mankovo-Berezovon ja Selivanovkan, piirikeskukset Skosirskajan ja Miljutinskajan sekä suuret rautatieasemat Tshaikinan ja Sheptuhovkan.

Joulukuun 24 päivän iltaan mennessä lisääntyi sotavankien lukumäärä 5.600 miehellä. Meidän joukkomme ovat joulukuun 16—24 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa ottaneet vangiksi 42.200 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAÄ:

Meidän joukkomme ovat viime päivinä siirtyneet hyökkäykseen Naltshikin kaakkoispuolella ja murrettuaan vihollisen vastarinnan edenneet 18—20 kilometriä. Meidän joukkomme ovat vallanneet suuret asutuskeskukset Dzurikaun, Kadgoronin, Ardonin, Alagirin ja Nogkaun.

**„VIHOLLINEN ON SAANUT TUNTEA NAHOISSAAN
PUNAISEN ARMEIJAN VASTUSTUSKYVYN. SE TULEE
VIELÄ TUNTEMAAN PUNAISEN ARMEIJAN MURS-
KAAVIEN ISKUJEN VOIMAN“.**
STALIN

Itä ja Länsi

(Jatkoa 1. siv.)

lesta Aasiaa vastaan“, puolustaa „länsimaista kulttuuria“ j.n.e.

Emme aio ruveta väittelemään tuollaista onttoa sananhelelää vastaan. Ei pidä tuhlata ruutia harakoille. Kaikkihan sen tietää, että se „Länsi“, jonka „etuvartio“ ja vasalli Suomi on, ei ole muu kuin Hitler-Saksa, raakalaismaisen fascistiterrorin, keskiaikaisen pimentolaisuuden, yöläis- ja juutalaisvainojen maa. Rydin „Eurooppa“ ei ole mikään muu kuin Hitlerin n.s. „uusi Eurooppa“, natsilainen helvetti, Norjan, Tanskan, Ranskan y.m. vapauttarakastavien kansojen kuteritshuone ja kidutuskammio.

Suomikin on tämän sodan aikana saanut tarpeekseen siitä „länsimaisesta kulttuurista“, jota hitleriläiset varkaat ja „besorkkaajat“, Gestapon ohranat, vieraalla verellä keinottelijat ja porttolain järjestäjät edustavat.

Ketään ei voida kieltää suurista luuloista. Jos Rytejä halutaa kuvitella olevansa „lännen etuvartioita“ j.n.e., niin olkoon menneeksi, mikäli he harrastavat tuon tapaista huvitusta kotonaan, oman maansa rajojen sisällä.

Mutta jos herrat „länsimaisen kulttuurin esitaistelijat“ luulevat voivansa rankaisematta pistää pitkät kyntensä naapurin taskuun, jos he luulevat voivansa „sivistää“ suurta ja mahtavaa naapurikansaa ryöstämällä tälle kuuluvaa maata ja omaisuutta,

UUSI ISKU HITLERILLE

Dakariassa Aleksandriassa ja Casabancassa olleet Ranskan sotalaivat siirtyneet liittoutuneitten puolelle.

Kuten tiedetään Ranskan merimiehet upottivat Toulonin satamassa olleen Ranskan sotalaivaston estäen sen joutumasta Hitlerin käsiin. Jällelle jääneet Ranskan sotalaivat, jotka ovat olleet Dakarin, Aleksandrian ja Casablancan satamissa, ovat nyt siirtyneet liittoutuneitten puolelle ja osallistuvat nyt taisteluihin akselivaltoja vastaan. Hitlerin vihollisten sotalaivasto on täten lisääntynyt kahdella linjalaivalla, 9 risteilijällä ja suurella määrällä hävittäjäläivoja ja sukellusvenettä.

Englantilaisten ja amerikkalaisten joukkojen menestykselliset sotatoimet Pohjois-Afrikassa sekä Hitlerin ja Mussolinin sotalaumojen valappattoinen hyökkäys Ranskan miehittämättömälle alueelle on herättänyt vapauttarakastavan Ranskan kansan horrostilastaan. Se antaa joka päivä uusia osoituksia sammumattomasta vihastaan ja lisääntyvästä taistelutahdostaan sen kotimaata runtelevia fascistikonnia vastaan.

niin sanomme heille suoraan ja selvään:

Luulot pois!

Joka ei nyt usko, että Suomen armeijan on lähdeittävä pois Neuvosto-Karjalasta, se uskoo sitten kun on saanut suunsa päälle kolme kyynärää multaa. Juuri tämä määrä, mutta ei hituistakaan enempää, liikenee Neuvostoliitossa kaikille niille, jotka ovat tulleet tänne anastustarkoituksessa.

Tämä ei ole uhkaus, vaan varoitus. Saksalaisten suuri selkäsauha Itärintamalla, heidän perääntyessään jälkeensä jättämät satatuhantiset ruumisiröykkiöt puhuvat selvää ja vakuuttavaa kieltä tämän varoituksen vakavuudesta.

MITEN PUNAISEN ARMEIJAN HYÖKKÄYS KEHITTYY

Marraskuun 19 pñä hyökkäykseen siirtyneet Punaisen armeijan joukot saartoivat STALINGRADIA vastaan taistelevat saksalais-romaniaiset joukot. Joulukuun 11 päivään mennessä oli tästä suurmotista otettu m.m. 72.400 vankia, yli 94.000 vihollisruumiin jaädessä virumaan Punaisen armeijan käsiin joutuneelle laajalle alueelle.

Marraskuun 25 pñä alkoi neuvostojoukkojen hyökkäys KESKIRINTAMALLA. Joulukuun 11 päivään mennessä olivat saksalaiset menettäneet näissä taisteluissa yksistään kaatuneina yli 75.000 sotamiestä ja upseeria. Vangiksi otettiin 2.100 saksalaista.

Joulukuun jälkipuoliskolla Punainen armeija siirtyi hyökkäykseen myöskin DONIN KESKIJUOKSULLA, edeten muutamain päivän lähes 200 kilometriä ja ottaen tähän mennessä 42.200 vankia.

Nyt ovat Punaisen armeijan joukot siirtyneet hyökkäykseen myöskin KAUKASIASSA.

„Puolustuksesta hyökkäykseen“

siirtynyt Punainen armeija kulkee nyt voitosta voittoon. Erikoisesti merkilläpantava seikka, joka erottaa tämän talven taisteluviimetalvisista ja joka puhuu selvää kieltä Punaisen armeijan voimien lisääntymisestä ja Hitlerin armeijan taistelukyvyttömyydestä, on se, että saksalaisten ja heidän onnettomien „liittolaistensa“ armeijan sotamiehet ja upseerit ovat alkaneet suurin joukoin antautua Punaisen armeijan vangiksi. 72.400 saksalaisen ja romaniaisen sotamiehen ja upseerin antautuminen Stalingradin tuona sekä 42.200 saksalaisen antautuminen Donilla, todistaa Hitlerin armeijan sisäisen hajoamisen yhä jatkuvaa lisääntymistä.

Ainoastaan narrit voivat vielä odotella Hitlerin „voittoa“. Jos koskaan, niin juuri nyt on saksalaisten sotilaiden ryhdyttävä antautumaan joukko-osastojensa pölymätöntä siirtämistä takaisin luomeen. Nyt pitäisi olla selvä joka miehelle, että nopeasti lähe-

nee se aika, jolloin Punainen armeija siirtyy hyökkäykseen Karjalan rintamallakin. Se ei tule tuntemaan sääliä kotimaahansa tunkeutuneita muukalaisia anastajia kohtaan, vaan tuhoaa jokaisen, joka tavataan ase käädessä.

„Venäjä seisoo vapauden ja sivistyksen puolustuksen etulinjalla“,

SANOO KUBAN TASAVALLAN PRESIDENTTI

„Onneksi seisoo Neuvostoliitto Euroopan etuvartiossa. Venäjän kansan ponnistukset ja uhraukset ovat tehneet mahdolliseksi liittolaisten voitot Pohjois-Afrikassa. Venäjä selsoo vapauden ja sivistyksen puolustuksen etulinjalla. Se käy sitkeää taistelua. Me kaikki olemme äärettömän suuressa kiitollisuudenvelassa Venäjälle“ — lausui äskettäin Kuban tasavallan presidentti Batista.

Jos verrataan tätä lausuntoa erään toisen presidentin, nimittäin Risto Rydin äskeiseen puheeseen, niin huomataan räikeä ero. Herää siis kysymys: Kumpi presidentti puhuu totta, sekö, joka nimittää Venäjää sivistyksen etuvartioksi, vaiko se, joka haukkuu sitä sivistyksen viholliseksi?

Ei ole vaikea löytää tähän kysymykseen täysin selvää vastausta, kun ottaa huomioon, että Kuban hallituksella ei tietävästi ole mitään anastuspyyteitä Neuvostoliiton maihin nähden. Tuon todella kansanvaltaisen maan presidentti voi siis puhua Neuvostoliitosta täysin tasapuolisesti ja kiikkottomasti.

Aivan toisin on Rydin, kaltaisten „Suur-Suomi“-seikkailijain laita. Heidän puheensa on sotapropagandaa. Ryti parjaa Neuvostoliittoa kaunistellakseen oman kopiansa ryöstöpyyteitä. Kumpas muuten? Maantierosvokin koettaa selittää toimineensa ylevistä ja jalokista vaikutteista, varsinkin silloin, kun tuntee tilinteon hetken lähestyvän.

MITEN SOTAMIEHET PAKOITTIVAT

**upseerinsa alistu-
maan päätöksensä**

JR 8:n 1. pataljoonan sotamies Adiel Paananen, koloisin Reijärven kunnasta, kertoo.

„JR 8:n pojat keskustelivat usein miten sota saataisiin loppumaan, mutta puheita pitemmän ei päästy. Vain yksityiset sotamiehet rohkenivat lähteä kotiin tai tulla Puna-armeijan puolel-

(Jatkuu 4. siv.)

Uusi Napoleon

RYTI: Napoleon oli suuri sotapäällikkö, mutta minä olen vielä suurempi.

Miten sotamiehet pakoittivat...

(Jatkoa 3. siv.)

le. Meiltä puuttui sakin yhteistoimintaa, ei uskallettu lähteä joukolla. Tiesimme kyllä, että JR 50 3. pataljoonan miehistö jo viime keväänä Lehtovaaran kylän lähistöllä Syvärin rintamalla kieltäytyi hyökkäämästä ja upseerien estely-yrityksistä huolimatta perääntyi asemistaan kauaksi selustalle. Kun rykmenttiä alettiin uudelleen valmistaa rintamalle lähetettäväksi, niin päättivät pojat painella Suomeen. Tällaisen päätöksen tekivät pataljoonan 7.

ja 8. komppanian pojat ja osa konekiväärikomppanian miehistä. Pojat ottivat mukaansa aseita sekä elintarpeita ja lähtivät taivaltamaan Suomea kohti. Pataljoonan komentajan majuri Saarelaisen kaikki yritykset lähettää pojat takaisin rintamalle raukesivat tyhjiin. Pojat pitivät tiukasti kiinni päätöksestään ja kieltäytyivät lähtemästä tappelemaan. Koko rykmentti hajoitettiin kapinallisena.

Näin kertoo sotamies Adiel Paananen. Tämäkin esimerkki

„Suomalaisen sarmakon ylpeää kurnuusta“

Tällaisella otsikolla on Moskovassa „Pravda“ julkaissut kirjoituksen Risto Rydin narrimaisen ja mahtipontisen itsenäisyyspäiväpuheen johdosta, jossa tuo itseään pullistava sammakko menee niin pitkälle naurettavuudessa, että vertaa itseään Napoleoniin!

Todettuaan, kuinka Leninin kädestä itsenäisyytensä saanut Suomi on nyt Mannerheimin ja Rydin toimesta muutettu saksalaisten rosvojen tyyssijaksi, kuinka hitleriläiset kynivät Suomea istuen suomalaisten ruokapöytään ja nostaen vielä jalkasakin pöydälle ja kuinka „Lotta“ järjestöstä on tullut saksalainen porttola, „Pravdan“ kirjoittaja jatkaa:

„Veriinsä nääntyvä ja häväisty Suomi on menettänyt itsenäisyytensä. Mannerheim, Ryti ja muut suomalaiset fascistijehut ovat osallistuneet Hitlerin ja hänen rosvokopiansa rikoksiin. Yhdessä hitleriläisten kanssa on heidän myöskin sovitettava nämä rikokset. Luontainen mitättömyys ei pelasta heitä ansaitsemaltaan ankaralta rangaistukselta. Jos suomalaiset sammakot eivät ole sitä ennen pullistaneet itseään kuoliaiksi, on heidän kohtalonsa oleva sama kuin suurten petoeläintenkin.“

osoittaa, että sotamiehet voivat aina ajaa tahtonsa läpi viskaalien kenkkuihuista huolimatta, jos vain toimivat päättäväisenä joukkona. Nyt, jolloin Hitlerin armeijan kärsimät suuret tappiot Neuvostoliiton rintamalla aiheuttavat suurta levottomuutta Suomenkin hitleriläisten leirissä, on tilaisuus sotilaiden joukkovaatimusten esittämiseen ja joukko-toimintaan sodan lopettamiseksi hyvin otollinen.